

Gostovanje Komornega dekleškega pevskega zbora iz Ilirske Bistrice v Berlinu

NAVDUŠENI BERLINČANI

Komorni dekleški zbor, katerega petje nas je 20. decembra navdušilo v cerkvi sv. Jurija v Ilirski Bistrici, in ki ga od začetka uspešno vodi **prof. Marija Slosar Lenarčič**, je gostoval za božične praznike v Berlinu. Prepevali so v slovenski in nemški župniji sv. Elizabete, ki jo upravlja gospod **Izidor Pečovnik**. Nastopi našega zbora so bili izredno lepo sprejeti in pohvaljeni. Del nastopov so posneli tudi za berlinsko televizijo (za slovenske TV oddaje na odprtem kanalu berlinske kableske televizije) in radio (Berlinski forum - oddaja Multikulti). Iz Nemčije so pevke dobile že pohvalne odmeve.

Bivanje v Berlinu je bilo zelo dobro organizirano in gostoljubnost vseh rojakov iz Slovenije in njihovih nemških prijateljev je bila na višku. **Martin Lenarčič** je obogatil njihove koncerte z igranjem na klavir in orgle. S flavto jih je spremljala **Breda Štemberger** in s petjem sopranistka **Janja Konestabo**. Zbor, ki deluje pod okriljem **Zveze kulturnih društev** iz Ilirske Bistrice, je hvaležen vsem, ki so mu pomagali realizirati te nastope, posebno pa gospo **Nadi Tašler**, **Vidi Kovačič**, **Alenki Abram** in vsem prijateljem iz Berlina, nepozabnemu gospodu župniku sv. Elizabete in organizatorju gospodu **Francu Pukmeistru** z družino.

K.M.

Komorni dekleški zbor med svojim nastopom v Berlinu. Njihove nastope so preko radia in televizije spremljali po večjem delu Nemčije.

Del programa Komornega dekleškega pevskega zbora, ki je navdušil obiskovalce in poslušalce koncertov v cerkvi sv. Elizabete v Berlinu:

- F. Schubert: AVE MARIA (flavta - Breda Štemberger, klavir, orgle - Martin Lenarčič)
J. P. Gallus: RESONET IN LAUDIBUS
J. Arcadelt: AVE MARIA
Anonymus: ENGEL HABEN HIMMELSLIEDER
Stare slovenske božične: MED OSLEKAM, MED VOLEKAM
CESARJA RIMSKEGA
DANES PO VSEH KRAJIH ZEMLJE
ENA ZVEZDA GORI GRE
NIKAR NE DREMAJTE
J. Haydn: SOON THE SAVIOR
Nemška božična: O SMREČICA (O TANNENBAUM)
J. H. Hopkins: WE THREE KINGS
Angleška božična: GOD REST YOU MERRY GENTELMAN
K. Pörtlener: IN GNADEN UNS BEHÜTE
T. Reiser: JETZ FANGEN WIR ZUM SINGEN AN
Francoska božična: LES ANGES DANS NOS CAMPAGNES
J. F. Händel: LARGETTO

TRADICIJA NA NAŠI MEJI

Med božičnimi in novoletnimi prazniki je bilo tudi letos tradicionalno srečanje na mejnih črtah med Slovenijo in Hrvaško. 29.12.1997 so se na mejnih prehodih Starod in Jelšane ter Pasjak in Rupa srečali zaposleni policisti in cariniki obeh mejnih prehodov, da bi si voščili praznike. Razmenjali so si darila in si zaželeli vse najboljše v prihodnjem letu. Srečanju so s slovenske strani prisostvovali: predstavnik policije **Milan Tavčar** in **Mirko Kapelj** s sodelavci, vodstvo carine **Jože Lipanje**, **Joško Iskra** in **Janko Frank**, župan Ilirske Bistrice **Stane Prosen** in tajnik občine **Ivan Barba**. S

hrvaške strani so prisostvovali komandir obmejne policijske postaje Rupa **Jakov Čorić** in njegov pomočnik **Elvis Vlah** s sodelavci, predstojnik carinskih izpostav Rupa in Pasjak **Vinko Mijatović** z namestnikom **Duškom Debelićem** in sodelavci, načelnik oddelka za turizem primorsko-goranske županije **Ranko Vlatković** ter namestnik načelnika iz občine Matulji **Harold Lučin** in predsednik občinskega sveta Matulji **Mario Cirković**. Obe strani sta poudarili kvalitetno sodelovanje med hrvaškimi in slovenskimi delavci na mejah.

Tekst in slika: P. Nikolič

ODKUPUJEMO DELNICE:

SAVA, COLOR, GORENJE,
FRUCTAL, LUKA KOPER-B,
EMONA OBALA KOPER-B IN C,
INTEREUROPA-B-C, DROGA-B,
ISTRABENZ-B

* posredujemo na borzi
* upravljamo portfelje

ILIRSKA BISTRICA, Cankarjeva 2
Tel.: 067/41-935

USPEŠNA KRVODAJALSKA AKCIJA

Prva letošnja krvodajalska akcija, ki jo je v sodelovanju z Zavodom za transfuzijo krvi Ljubljana organiziral Rdeči križ Ilirska Bistrica, je uspela. V prostorih okrepčevalnice Baša je po zaslugi delavcev RK Ilirska Bistrica 69,6 litrov dragocene tekočine darovalo 174 prostovoljnih krvodajalcev, kar je več, kot so načrtovali.

Naslednjo večjo krvodajalsko akcijo bo RK Ilirska Bistrica organiziral v Izoli; udeležili pa se je bodo tudi pripadniki slovenske vojske.

Tekst in slika: P. Nikolič

UVODNIK

Ne more se zgoditi, da bi bil pesimist prijetno presenečen.

(Coit - Murphyjevo stališče o moči negativnega pristopa)

Smo vas presenetili, kaj?

Spremembe se dogajajo vsepovsod in v vsakem trenutku: vreme se nenehno spreminja, okusi so vsak dan različni, da o modi ne govorimo. Spreminjajo se zakoni in ustave, šolski sistemi in vlade. Spreminjajo se mnenja o pravilni prehrani in zdravem načinu življenja. Znanstveniki nas vsak dan bombardirajo z edino pravimi načini negovanja kože, las in nohtov. Spreminjajo se televizijski programi, limiti bančnih računov in naše poznavanje sveta. Spremembe so tiste, ki so nam prinesle in nam še vedno prinašajo napredek. Spremembe vrtijo naš svet.

Spremembe so del nas in nam prinašajo solze ter smeh in delajo naše življenje zanimivejše in pestrejše. Spremembe oblikujejo paleto naših razpoloženj. V tej paleti se je na Bistriškem znašel tudi časopis Snežnik, ki že sedmo leto na takšen ali drugačen način prebuja vaše zanimanje. Doslej je bilo to enkrat, odslej bo dvakrat mesečno. Novic je dovolj, zanimanje bralcev je iz dneva v dan večje in želja uredništva vašega in našega časopisa je, da bi vam v največji meri ustregli ter potešili vaš radovednost o tem in onem, o vsem, kar se dogaja križem krašem ilirskobistriške občine in še dlje.

Spremembe, ki so se zaradi zamenjave uredništva od preteklega septembra odražale v podobi časopisa, so se s prvo številko v letošnjem letu zaokrožile. Odslej nas pričakujte dvakrat mesečno - okoli 15. in 30. v mesecu po novi, nižji ceni. Pustite se presenetiti!

Do poslednjega diha in še naprej se za vas trudi časopis Snežnik. Bodite naši tako, kot smo mi vaši.

K.M.

P. S.: Za uvod v prijetno branje naj poskrbi tale pogovor med vnukom in babico. Janezek vpraša svojo naglušno babico, ki si je po dolgih letih otepanja vendarle dovolila vnesti spremembo v svoje življenje in si kupila slušni aparat:

'Stara mama, kako se kaj počutiš, odkar imaš slušni aparat?'
'Odlično,' odvrne babica, 'odkar ga imam, sem že dvakrat spremenila oporoko.'

DVE MUHI NA EN MAH - DUE PUCCIONI CON UNA FAVA

Ne samo z dvema muhami na en mah je opravil Bistričan, nekdanji profesor romanskih jezikov na beograjski in ljubljanski univerzi Sergej Šlenc, ko je pri ljubljanski založbi DZS v začetku decembra izdal Veliki italijansko-slovenski slovar. To zares obsežno delo bo izpolnilo pričakovanja vseh, ki se z italijanskim jezikom srečujejo pri svojem delu in študiju, ljubiteljem italijanske kulture, obiskovalcem Italije in še komu. V mesto pod Snežnikom pa je zaneslo pridih večnosti. Najdemo jo v besedah, ki so nastajale skozi evolucijo razvoja človeštva vse do modernih dni, večnosti, ki se je dogajala pred nami, ki se dogaja sedaj in ki bo obstajala še dolgo potem, ko nas več ne bo.

Delo je nastajalo v zadnjih dveh desetletjih, Janko Šlenc (kot poznamo avtorja v Bistrici) pravi, da sta ga v to prisilili velikanska želja in potreba, ki jo je občutil vsa leta svojega delovanja kot učitelj in profesor romanskih jezikov. V pogovoru se je večkrat dotaknil pomembnosti znanja, védenja; moti ga odnos družbe do znanja, do ljudi, ki jim je znanje ter posredovanje le-tega osebna in poklicna ambicija. V takih razmerah je zelo težko delati, raziskovati in ustvarjati. Rezultati so velikokrat pičli. Vse to pa je za razvoj naroda in njegov obstoj zelo slabo. Generacija, ki se je v šoli in družabnem življenju pred maternim najprej srečala s tujim jezikom, ve in zna ceniti vse, kar je dobrega in našega.

Odraščali ste v času italijanske vladavine nad Primorsko. Zakaj italijanščina?

Veliko ljudi se čudi zakaj italijanščina. Od nas, ki smo stari 60 let in več in ki smo odrasli pod italijansko vladavino, v njenem totalitarnem fašističnem režimu, vsi pričakujejo, da bomo vse, kar je italijanskega, zavračali. Vendar ni vedno tako. Naše generacije sta oblikovala italijansko šolstvo in italijanska kultura. Ne glede na to, da je bila takratna šola za naše pojme nesprejemljiva (urejena in strukturirana je bila v času italijanskega ministra za šolstvo Giovannija Gentileja, ki je bil po svojem prepričanju blizu fašistični ideologiji), je bila zelo dobra in vsi, ki so jo obiskovali, so dobili solidno kulturno izobrazbo. S svetovnimi klasiki smo se seveda srečevali izključno v italijanskem jeziku, kar so nam omogočale tudi poceni broširane izdaje, katerih prevodi v italijanščino pa so bili večkrat slabši kot dobri. Italijanščina je bila torej prvi jezik, s katerim sem se srečal v šoli in vse, kar je italijanskega, mi prav zaradi tega nikoli ni bilo tuje.

Italijansko osnovno šolo ste končali doma v Ilirski Bistrici. Kaj pa ostalo šolanje?

Takrat je osnovna šola trajala 5 let in je bila obvezna za vse. Šolanje na nižji srednji šoli ali nižji gimnaziji je trajalo tri leta. Množičnega vpisa v srednje šole, kot ga poznamo danes, ni bilo. Srednje šole so povsod - v Italiji in seveda tudi pri nas na Primorskem - obiskovali samo izbranci, otroci iz premožnih družin in nadarjeni. V Bistrici so za slednje skrbeli duhovniki, ki so otroke zaradi njihovih sposobnosti pošiljali v nižja semenišča in podobno. Sam sem obiskoval nižjo srednjo šolo v jezuitskem samostanu na Reki. Leto in pol, ki sem ga tam preživel, in ki se je zaključilo s kapitulacijo Italije septembra 1943, je bilo zame zelo naporno.

Prekinili ste morali šolanje...

Da, vendar samo za kratek čas, saj so sestre Notre-Dame iz bistriškega samostana že v oktobru leta 1943 ustanovile 1. slovensko nižjo gimnazijo na Primorskem. Bile so izredno sposobne in dobre učiteljice in to, da so poučevale v slovenskem jeziku, je kazalo na njihovo narodno zavest. Zato je še toliko bolj obsojanja vredno dejanje povojnega komunističnega režima, ki jim je odvzel pravico do poučevanja, prostore in jih za cela desetletja skoraj popolnoma osamil.

Po letih italijanske vladavine in italijanskih šol ste končno začeli spoznavati slovenščino.

V tistem času sem se v šoli prvič srečal s slovensko pisano besedo in kulturo. To je bilo zame... Naj uporabim prisposobo iz svetega pisma: kot razodetje Savlu, ko se mu je na poti v Damask prikazal Bog, in je zatem postal apostol. Tako močno sem doživljal in sprejemal vse, kar je bilo slovenskega. Mogoče je k temu pripomogla tudi moja mladost in

vsekakor velika požrtvovalnost sester. Še dolgo zatem, ko smo obiskovali gimnazije in srednje šole ter kasneje odšli na univerzo, je naše v samostanu

"Še veliko let po osvoboditvi se je pri nas vse, kar je bilo italijanskega, zavračalo. Skorajda so te obtožili za narodnega izdajalca, če si se preveč ukvarjal z italijansko kulturo."

Ciril Zlobec je šele v začetku šestdesetih let prvi prevedel moderno italijansko literaturo, toda zaradi tega mu res ne gre očitati izdajstva."

pridobljeno znanje slovenščine in slovenske književnosti močno odstopalo od znanja učencev iz ostalih šol po Sloveniji.

Na tisti čas po letu 1943 in do osvoboditve me vežejo lepi spomini. Med drugim tudi spomin na srečanje s Franom Saleškim Finžgarjem v Ljubljani, ki je bil takrat že star gospod in za nas prava slavna osebnost, saj smo vsi z užitkom prebirali povest 'Pod svobodnim soncem'. Vsem učencem je dal svojo fotografijo z lastnoročnim podpisom. Takrat bi se morali srečati tudi z Župančičem, vendar so nam odsvetovali, češ da je preveč 'rdeč'.

Po osvoboditvi smo morali prenehati z obiskovanjem šole sester Notre-Dame. V Ljubljani smo vsi njihovi gojenci z izredno velikim uspehom naredili izpite, ki smo jih potrebovali za nadaljnje šolanje. Bistričani, bili smo kar velika skupina, smo tako kot večina primorskih gimnazijcev do leta 1947 obiskovali slovensko gimnazijo v Trstu, po letu 1947 pa smo se prepolovili. Polovica je ostala v Italiji in se kasneje raztepla po svetu; z vsemi imam še dandanes stike. Druga polovica, v kateri sem bil tudi jaz, se je vrnila domov in nadaljevala šolanje na postojnski gimnaziji.

Leta odrasčanja so vam minila v zelo burnem obdobju. Za gimnazijo je prišla na vrsto univerza in študij na filozofski fakulteti.

Preden sem se odločil, da bom študiral italijanščino, sem se poskusil v marsičem. Najprej sem se vpisal na strojno fakulteto, toda ugotovil sem, da

strojništvo nikakor ni moja ambicija. Živeti je bilo treba, denarja ni bilo in tako sem se zaposlil. Delal sem razna dela: kot tehnični risar v ladjedelnici, na občini, v tiskarni, ki se je nahajala v trnovskih kasarnah, in nazadnje kot skladiščnik na OKAP-u (sedanji Transport). Ko je v meni dozorela odločitev, sem se ponovno vpisal na fakulteto, tokrat na filozofsko, in študij uspešno zaključil leta 1957. Kot profesor sem se najprej zaposlil na bistriški osnovni šoli, kjer sem zaradi pomanjkanja učiteljev učil slovenščino, nemščino, srbohrvaščino in, čeprav zelo redko, tudi matematiko. Moji učenci so bili med drugimi tudi Kirn, Iskra, Šajn, Blokar, Tatjana Kalčeva, Anica Fajdiga, Tomo Šajn.... Neurejene razmere so me prisilile, da sem iz Bistrice za 12 let odšel v Beograd na Filozofsko fakulteto. Od leta 1973 pa vse do upokojitve sem bil

je resnično dober. Prvi italijansko-slovenski slovar sta s prihodom Italijanov v Ljubljano napisala Anton Bajec in Pavle Kalan. Ta slovar so večkrat ponatisnili, vendar je bil precej nepopoln. Profesor Kotnik je kasneje izdal slovar, ki je bil sicer dober, vendar še vedno pomanjkljiv. Tako je v začetku osemdesetih let v meni dozorela velika želja, da bi napisal nov slovar in s tem zapolnil vrzel, ki smo jo občutili vsi, ki smo se na tak ali drugačen način ukvarjali ali srečevali z italijanščino in italijansko kulturo. Moja zamisel je bila, da bi ta slovar zajel sodoben pisni in pogovorni jezik, da bodo uporabniki v njem lahko našli najnovejše izraze za tehniko, kulturo, gospodarstvo...

Sem praktik in ne leksikograf, zato so bili začetki težki. Takrat sem še predaval; tu je bila tudi družina, ki je zahtevala svoj čas. Da sem si lahko privoščil ustrezno literaturo in tu in tam kakšen obisk v Italiji, sem moral veliko delati kot prevajalec. Vse to mi je vzelo ogromno časa in energije.

Z letom 1986, ko mi je Znanstveni inštitut nakazal določena sredstva, sem lažje pisal. V veliko pomoč mi je postal tudi računalnik, ki sem ga takrat pričel uporabljati in ki je še danes velika opora mojemu delu. Založbi sem rokopis oddal februarja leta 1994.

Iskanje ali izbiranje ustreznih besed, izrazov ali pregovorov in fraz je bilo zaradi že omenjenih pomanjkljivih slovarjev, pomanjkanja sredstev pa tudi časa dolgotrajen proces, ki se je zaključil po dvanajstih letih. Tudi sedaj, ko delam na slovensko-italijanskem delu, mi iskanje odvzame največ časa. Naj povem, da za slovenski pregovor 'Kovačeva kobila je vedno bosa' v italijanskem jeziku ne najdem ustrezne zamenjave.

Rezultat vsega tega je Veliki slovar italijansko-slovenskega jezika, ki je izšel pri ljubljanski založbi DZS.

Da, slovar je resnično velik, saj na 1300 straneh obsega prek 90.000 gesel in upam, da se ga bo z leti izpopolnjevalo in posodabljal. Na začetku slovarja je poglavje o pravorečju, na koncu pa bodo uporabniki lahko našli najpomembnejše italijanske kratice, seznam vseh nepopolnih glagolov in spregatve. Ob tej priložnosti bi rad pohvalil tudi založbo, ki je dala slovarju zelo lepo grafično podobo in mi v vseh teh letih od začetne zamisli pa do izdaje vedno stala ob strani. Dobrodošlo je tudi dejstvo, da bo slovar izšel na računalniških disketah in na CD-ROMU.

Sedaj, ko je to za vami...

Sedaj, ko je to za mano, čutim veliko olajšanje, vendar ne mirujem,

ampak pospešeno delam še na slovensko-italijanskem delu. Vendar še ne morem povedati, kdaj bo končan. Hitim, veste, leta so tu in zdravje ni vedno tisto pravo. Trenutno sem pri črki 'm'. V veliko pomoč pri tem slovarju so mi tudi izkušnje iz obdobja nastajanja prvega dela. Pri besedah, ki so novejšega izvora, si pomagam tudi z znanjem tujih jezikov (angleščine, francoščine in nemščine). Mislim pa, da bom za ta slovar porabil manj časa kot za italijansko-slovenski slovar, katerega sem delal dobrih dvanajst let.

"Menim, da moramo zaradi dobrih sosedskih odnosov, spoznavati svoje sosede in jih na podlagi njihove kulture tudi spoštovati in ceniti. Ne razumem ljudi, ki imajo še dandanes o italijanski kulturi in Italijanih nasploh neutemeljeno negativno mnenje. Italijanska kultura je izredno bogata in obsežna ter izredno cenjena. Dejstva, da so umetniki, ki so ustvarjali na področju Italije vse od antike pa do moderne dobe, pustili v zgodovini človeštva neizbrisljiv pečat, se ne da in ne sme prezreti. Res pa je, da razni skrajneži in marginalci v Italiji izkoristijo vsak trenutek za razne nacionalistične izpade, ki jim niso v čast. Takšni ljudje so povsod, tudi med nami!"

Uradne predstavitve slovarje še ni bilo.

Res je, uradne predstavitve še ni bilo, toda to me ne moti, ker nisem človek za tiskovne konference in dolge govorce. O promociji in prodaji naj razmišlja založba. Moj odnos ali če hočete dolžnost do Bistrice in Bistričanov pa mi narekuje, da s soglasjem založbe in ob povabilu Zveze kulturnih društev oziroma njenega tajnika gospoda Dimitrija Bonana predstavim knjigo v svojem domačem kraju ne glede na čas uradne predstavitve založbe. V skladu z dogovorom naj bi bil slovar bistriški publiki predstavljen v okviru 21. meseca kulture, to je že konec tega meseca ali v začetku naslednjega.

Ves ta čas vam je stala ob strani tudi družina. Kakšen je njen odziv?

Vse, kar se mi je dogajalo v letih, ki sem jih porabil za nastanek slovarja, je občutila tudi družina. Če me ne bi podpirala, verjetno dela ne bi nikoli dokončal. Lahko rečem, da sta njen odziv in veselje ob izidu knjige še večja od mojega.

Ksenija Montani

30. letnik planinskih večerov PLANINSKO DRUŠTVO "SNEŽNIK" ILIRSKA BISTRICA

vabi

v četrtek, 22. januarja 1998, ob 18. uri
na predavanje vrhunskega slovenskega alpinista
Vikija Grošlja z naslovom:
"JUŽNO OD VSEGA - Antarktika, 97"

in

v četrtek, 19. februarja 1998, ob 18. uri
na predavanje znanega slovenskega botanika
dr. Toneta Wabra pod naslovom:
"O SNEŽNIKU TAKO IN DRUGAČE."

Predavanji bosta v Domu na Vidmu. Vstop je prost.

Vabljeni!

predavatelj na Filozofski fakulteti Ljubljanske univerze.

Ali vas je poklic profesorja in učitelja zadovoljeval? Kako ste se razumeli z mladimi?

Biti profesor ali še bolj natančno biti učitelj je zelo naporno. Biti dober v tem, kar delaš, pa še toliko bolj. S svojimi učenci in študenti sem se izredno dobro razumel in sem jim skušal dati oziroma nuditi vse, kar je bilo v moji moči.

Učitelj je frustrirajoč poklic z ogromno odgovornostjo, ki zahteva zase človeka. Na žalost se je vsa leta po vojni dogajalo velikansko nazadovanje v našem šolstvu, saj se je na račun kvantitete slabšala kvaliteta poučevanja. Rezultati so takšni, kot jih danes poznamo. Porazni! Znanje se vsekakor premalo ali skoraj nič ne ceni. Temu primerno je nagrajevanje učiteljev in profesorjev od osnovnih šol pa vse do fakultet. Tisti, ki se odloči za akademsko kariero, se prej ko slej sooči z vsemi temi omejitvami, ki mu jih nalagata družba in šolski sistem. Posledica tega je, da rotacij kadrov na fakultetah skorajda ni, da se ne pišejo knjige, ki bi se sicer lahko, da profesorji ne raziskujejo ipd. Vse to je za znanje uničujoče.

Kako ste se kljub vsemu odločili, da napišete italijansko-slovenski slovar? To je zelo zahtevno strokovno delo, ki poleg časa potrebuje tudi veliko finančnih sredstev.

Slovarji so prvo, kar jezikoslovci potrebujemo pri svojem delu. Slabih slovarjev je na pretek, le redko kateri

PARTIZANSKI HRIB JE POSTAL DELOVIŠČE

Prebivalci Partizanskega hriba, Stritarjeve in Tavčarjeve ulice ter vsi, ki jih bo pot v prihodnjih dneh zanesla tja, bodo opazili, da je ta bistrski hrib postal pravo delovišče. Podjetje Teles iz Ilirske Bistrice je namreč pričelo z rekonstrukcijo dela električnega in telefonskega omrežja. Istočasno bodo položili tudi cevi oz. kable za kabelsko televizijo. Dela se bodo ob ugodnih vremenskih razmerah nadaljevala do konca februarja. Poleg podjetja Teles dela sofinancirata tudi podjetji Telekom Slovenije in Elektro Primorska.

Glede na obsežnost in trajanje del bo promet v omenjenih ulicah precej oviran, zato izvajalec del vse prebivalce Partizanskega hriba in ostale občane prosi za razumevanje.

Slika: Petar Nikolić

STARI OBIČAJI

BLAGOSLOV KONJEV

V Harijah sedaj živi več kot 300 ljudi. Svoj čas je bila vas znana po petju skupine bratov Boštjančič.

Danes pa je vas znana po tradicionalni turistični prireditvi. Za cerkveni praznik sv. Štefana, ki je varuh konj, se je v neposredni bližini cerkve zbralo poleg vaščanov tudi več kot sto radovednežev s cele Primorske. Deževno vreme ni oviralo lastnikov konj, saj se jih je zbralo 33. Medtem ko so se zbirale skupine "konjenikov", je bila v cerkvi sv. Štefana maša. Po 11. uri je začel obred. Kolona konjenikov z zastavo na čelu je šla po glavni ulici Harij. Med prisotnimi je bil tudi Vladimir Čeligoj, poslanec Državnega zbora Slovenije. Gledalci niso skrivali

svojega zadovoljstva in so kolono pozdravili z aplavzom. Konje, ki so jih razvrstili na travniku, je blagoslovil kaplan Lojze Suban. Po ceremonialu so prijazne gospodnje iz Harij postregle goste s svojimi dobrotami. Ni šlo brez dobrega vina in znane brkinske slivovice. Ivan Boštjančič iz Jablanice je dejal: "Izhajam iz kmečke družine. V konje sem zaljubljen in jih imam tudi sam. V čast si štejem, da lahko sodelujem na tej prireditvi. To leto je bilo 33 konj, upam da jih bo v bodoče še več, kajti v naših hlevih je vedno več konj. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil našim Harijcem za dobro organizacijo in gostoljubnost."

Tekst-foto: Petar Nikolić

Kolona konjenikov na glavni ulici v Harijah.

Kaplan Lojze Suban blagoslavlja konje.

DEDEK MRAZ JE OBISKAL TUDI BISTRIŠKO MLADINO

Dedek Mraz ima v prednovoletnem času ogromno dela. Obiskati mora vse otroke v vrtcih, šolah in ostalih ustanovah. Svoj obhod pa mora zaokrožiti še s sprehodom po mestnih ulicah in z rajanjem za najmlajše. Bistriško Društvo prijateljev mladine, ki je pred kratkim s polnimi jadrmi ponovno začelo z delom, je lanski december pripravilo bogat program praznovanj, ki so v nedeljo, 28. decembra 1997, zaokrožila svojo podobo s prihodom dedka Mraza in njegovega spremstva. Pred tem je dedek Mraz obiskal šole, vrtce in ustanove po vsej občini.

Dom na Vidmu je bil to nedeljo priča otroški ustvarjalnosti, veselju in sreči ob prihodu dedka Mraza in zadovoljstvu ob skupnem ogledu lutkovne predstave. Kasneje se je dogajanje preselilo na prosto. Dedek Mraz je opravil svoj tradicionalni sprehod po mestnih ulicah in skupaj z otroki rajal na 'Placu', kjer jih je obiskala tudi plesna šola babice Zime.

Vedno pravijo, da je dedek Mraz samo za majhne otroke. To ni res. Dedek Mraz je za vse otroke. Tako so tudi za najstnike tisti dan pripravili plesno zabavo v Johnny baru v Trnovem. Vse prireditve so bile za otroke brezplačne.

K.M.

Radodarnost dedka Mraza ne pozna meja. (Slika: P. Nikolić)

PISMA BRALCEV

ČLANOM SVETA OBČINE IL. BISTRICA

JAVNO VPRAŠANJE O OPROSTITVI OZIROMA VIŠINI NADOMESTILA PRISPEVKA ZA STAVBNO ZEMLJIŠČE PODJETJA LESONIT D.D.

V občini Ilirska Bistrica se že nekaj let ukvarjamo z izgraditvijo obvoznice.

Vprašujem, zakaj se ob rekonstrukciji regionalne ceste Il. Bistrica-Podgrad ni upoštevalo možnosti, da bi cesta od železniškega mostu pri Topolcu presekala cesto čez zarezski most nad reko Reko v dolžini cca. 200 m.

Z realizacijo omenjene variante bi občina Il. Bistrica s sredstvi republike Slovenije pridobila že del obvoznice mesta Il. Bistrica v smeri:

- železniški most (pri Topolcu) - Podgrad - Kozina
- železniški most (pri Topolcu) - Podgrad - Hrvaška
- železniški most (pri Topolcu) - Dobropolje - (v bodočnosti pa še Dobropolje Koseze oziroma Mala Bukovica v dolžini 2 do 3 km).

Omenjeni predlog se navezuje tudi na del obvoznice pred Transportom, ki povezuje šembijsko cesto z glavno cesto Postojna - Reka.

Z omenjenim predlogom bi pridobila tako občina Il. Bistrica kot delniška družba Lesonit. Del ceste od križišča v ulici Nikola Tesla do zarezkega mostu se prepiše na d.d. Lesonit, Lesonit pa odstopi del zemljišča na relaciji zarezski most (povezava s topolško cesto).

V zadnjih desetih letih postaja izgraditev obvoznice nujna potreba, saj se zlasti v poletnih mesecih vali skozi mesto truma tranzitnih vozil, ki poleg ostalih nevšečnosti povzročajo zastoj v mestnem prometu.

Dostavljeno:

- članom sklada stavbnih zemljišč
- članom sveta Občine Il. Bistrice
- predstavnikom d.d. Lesonit
- sredstvom javnega obveščanja

GRLJ VILJEM

ČLAN KOMISIJE SKLADA STAVBNIH ZEMLJIŠČ
SVETA OBČINE ILIRSKA BISTRICA
JANUAR 1997

V NOVO LETO Z NOVIM DIMNIKARJEM

Novoletne voščilnice so bile velikokrat polne štiriperesnih deteljic, pujskov in dimnikarjev, ker naj bi le-ti prinašali srečo. Če to drži, je občinski svet na svoji seji tik pred prazniki, 23.12.1997, občanom ilirskobistriške občine s podelitvijo koncesije za opravljanje dimnikarskih storitev prinesel dimnikarja in z njim srečo.

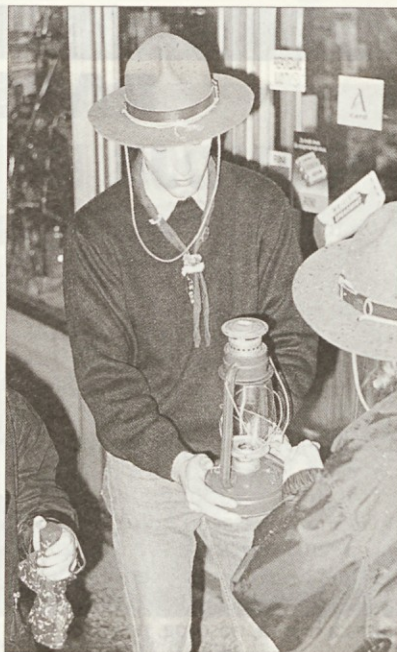
Na razpis za podelitev koncesije z izključno pravico opravljanja lokalne javne službe za pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov na območju občine Ilirska Bistrica, ki je bil objavljen v Primorskih novicah 9.9.1997, so se prijavi štirje kandidati. Po pregledu vseh ponudb je Odbor za komunalo in promet predlagal najugodnejšega ponudnika. Po sklepu občinskega sveta je koncesijo za opravljanje dimnikarskih storitev v občini

Ilirska Bistrica kot najugodnejši ponudnik za dobo dveh let z možnostjo podaljšanja dobilo Dimnikarstvo Kukovec iz Komna.

Občina Ilirska Bistrica se je kar nekaj časa otepala s pomanjkanjem dimnikarjev. Nazadnje je te storitve precej neredno in v omejenem obsegu opravljal podjetje EKO energetika iz Ormoža. Po podpisu pogodbe z novim koncesionarjem in z uskladitvijo dokumentacije naj bi novi dimnikar Milan Kukovec pričel z delom konec januarja ali v začetku februarja. Kot

je navedel v svoji ponudbi, ima 15 let delovnih izkušenj in je dimnikarski delovodja. Prvih šest mesecev bi dimnikarsko dejavnost opravljal sam predvsem zato, da spozna okoliš in opravi analizo potreb. Po potrditvi programa dimnikarskih storitev in potrditvi cenika v skladu z normativi bi v soglasju z ilirskobistriško občino zaposlil dodatne delavce (pri tem morajo imeti prednost usposobljeni dimnikarji s stalnim bivališčem v občini Ilirska Bistrica). Kot koncesionar je pripravljen občini plačevati nadomestilo za podeljeno koncesijo v višini 3,5 odstotka ustvarjenega in registriranega prometa prvo leto in najmanj toliko ali več v drugem letu koncesije.

Monika Urh

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA

"Luč miru v Sloveniji" je letos potekala v okviru skupnega sodelovanja med Združenjem slovenskih katoliških skavtov in skavtinj ter Zvezo tabornikov Slovenije. To sodelovanje je za akcijo pomembno, saj se lik katoliškega skavta in tabornika sklada s poslanstvom luči - to so mir, strpnost in toleranca, hkrati pa v javnost podira tabuje nesodelovanja med obema organizacijama.

Zgodovina luči miru sega v leto 1986, ko so to akcijo prvič izpeljali v Avstriji, kasneje pa se je začela širiti po vsej Evropi. Od leta 1991 slovenski skavti skrbijo, da luč miru prihaja tudi v Slovenijo. Vsako leto jo spremlja posebna poslanica in tako je le-ta v 1997: Objemi vse. Luč miru je prišla v Slovenijo v soboto, 20. decembra 1997, zvečer in je nato v nedeljo krenila po Sloveniji.

Luč miru je zagorela tudi 21. decembra 1997 ob 17.00 uri v Ilirski Bistrici na Placu. Skavti in taborniki so že od 16.30 vneto pričakovali prihod spreveda, ki je nosil luč miru iz Ljubljane. Na Placu se je zbrala kar velika množica ljudi in občudovala zbor skavtov in tabornikov, ki so v krojih prepevali himno luči. Sledilo je sporočilo za javnost in kulturni del slovesnosti. Ko se je program končal, so skavti delili lučke gruči ljudi v upanju, da bodo spoznali poslanstvo luči in razumeli pomen besed, kot so strpnost, toleranca, notranji mir. Luč, ki je zasijala v Betlehemu, je objela vse. Nikogar ni izpustila. Dala se je vsa za vse. Tako preprosta je, ko stopa v temo, kot so preprosta dela naših rok. Razdati se v celoti - objeti vse - je bolečina neprestanega izgorovanja. V malem, v velikem, v vsem. Pustimo se objeti in objemimo vse. V Njegovi luči se spoznamo, v Njegovi luči prepoznamo v pravi podobi vse stvarstvo, v Njegovi luči to zmoremo. Objeti vse, pomeni deliti vse in postati luč.

POKUKAJMO SKOZI OKNO

RAZSTAVA

"LJUDJE IN MEDVEDJE"

V tržaškem naravoslovnem muzeju je do 25. februarja odprta zanimiva razstava o življenju in življenjskem okolju v kvartarni dobi, ki obsega ledeno dobo (pleistocen) in geološko sedanost (holocen). Velike pleistocenske klimatske spremembe so povzročale ohladitve in otoplitve, zaradi katerih so bili v gorskih predelih občasno ledeniki tudi pri nas, na obrobju pa podobne razmere s podobno vegetacijo kot danes daleč na severu. Iz tega časa so znani različni sesalci, kot so jamski medved, bober, svizec, orjaški jelen, mamut, jamski lev, jamska hijena, nosorog, povodni konj, bizon in še marsikaj, kar hranijo tudi v tržaškem muzeju.

Dragoceno gradivo, pokazano na omenjeni razstavi, je v veliki meri iz Medvedje jame pri Gabrovici nedaleč od Zgonika (Grotte dell' orso, imenovane tudi Gabrovska pečina). Ob izkopavanjih so tam našli ostanke pleistocenskih živali pa tudi kamnito orodje in keramiko iz mlajših obdobj.

Razstavi so dodali dve imenitni publikaciji. Prvo so napisali R. Calligaris, S. Mizzan in E.M. Kokelj, nosi pa naslov "Uomini e orsi" (Trst, 1997). V njej so strokovni opisi, bogata bibliografija in katalogi muzejskih

Sviščaki, jesen 1994. Po grobi oceni v snežniških gozdovih stalno domuje vsaj stotnja medvedov. Z malo sreče je moč srečati rjavega kosmatinca. Pred nekaj leti ga je v bližini Sviščakov srečal in ujel v svoj fotografski objektiv dr. Tomi Triler, strokovni sodelavec Prirodoslovnega muzeja v Ljubljani.

predmetov obravnavanih področij. Druga knjiga je ponatis razprave prvega raziskovalca Medvedje jame Carla Marchesettija iz leta 1980.

Razstava v Trstu je vsekakor vredna ogleda.

Rajko Pavlovec

DO KAM SEŽE NAŠ POGLED

KJE SO NAŠE LADJE?

Evropska unija bo kmalu začela pogajanja s Slovenijo glede njene priključitve. Vem, da to ni ravno novica, ampak nekako pač moram začeti pisanje o temi, ki se navezuje na to dejstvo. V Evropski uniji se namreč očitno zavedajo, da čas izredno hitro teče in da bo kar naenkrat treba poskrbeti za to, da se 2 milijona Slovencev ne bo počutilo odrinjenih na stranski tir. Zato je torej treba poskrbeti, da bo v Uniji dovolj sposobnih prevajalcev in tolmačev(*) za ustrezen prenos vseh besed, ki jih bodo izrekle pametne evropske in slovenske glave v evropskih ustanovah. Urad za izmenjavo informacij o tehnični pomoči pri Evropski komisiji je povabil k sodelovanju slovenske prevajalce in jih po opravljenem poizkusu konec prejšnjega leta poslal na dvomesečno usposabljanje v Bruselj. Prevajalska enajsterica (v glavnem strokovnjaki za angleški, pa tudi nemški in francoski jezik) si je v belgijski prestolnici pobliže ogledala delovanje institucij Evropske unije in na svoji koži preizkusila, kako se tolmači (simulativno in konsektivno) pri tako pomembnih dogodkih, kot so zasedanja evropskega parlamenta.

In zakaj naj bi bilo vse to pomembno za bralce Snežnika? Iz enega samega razloga: ker smo bili Bistričani močno in izbrano zastopani - četudi smo tja poslali predstavnike iz diaspore. Maja Meh (prej Knafelc) in Helena Biffio Zorko, obe zdaj živita v Ljubljani, sta namreč v dobro vseh nas urili svoje sposobnosti prenašanja slovenskih besed v evropske jezike; Maja v francoščino, Helena v angleščino. Moram omeniti, da je običaj v državah Evropske unije tak, da tolmači, ki jih izobrazijo univerze, tolmačijo samo v svoj materni jezik. Slovenci si tega seveda ne moremo privoščiti, saj za slovenščino med tujci ni pretiranega zanimanja. Zato se morajo naši tolmači, ki mimogrede v Sloveniji niso deležni nikakršnega šolanja, ker kaj takega pač ne obstaja, izuriti za prevajanje v tuj jezik, ki bo nekoč postal nekakšen vmesni jezik med originalom - slovenščino in ciljnim jezikom posamezne države članice. Ne bom se spuščala v podrobnosti tečaja. Naj bo dovolj, da sta bili Maja in Helena navdušeni nad njim. Obe, kljub odličnemu znanju jezika, prej nista imeli pravih izkušenj s tolmačenjem, zato se zavedata, da je lahko belgijska izkušnja dober začetek. Da bi povsem obvladali to hitro in koncentrirano aktivnost, ki se ji reče tolmačenje, pa bi potrebovali še nekaj mesecev podobno intenzivnega urjenja - zanj pa bi morala poskrbeti slovenska država, ki se bo kmalu znašla pred veliko zadrego, saj vključevanje v mednarodne institucije pomeni tudi to, da moraš kdaj kaj povedati in kaj razumeti - za to pa seveda nujno

potrebuješ tolmače. Tega se seveda dobro zavedamo vsi Bistričani, ki nas je odneslo v tujino - pa naj bo to Ljubljana, London ali Bruselj. Kot sta lepo rekli Maja in Helena: "Pogosto so naju vprašali Qu'est-ce que vous parlez comme longue? ali Kateri jezik govorita? Odgovor je seveda bil: Bistrišku."

Iz Bruslja preko londonskega ovinka, Metka Čeligoj.

(*) Tolmačenje je ustno, simulativno ali konsektivno, za razliko od prevajanja, ki je pisno. Knjigo Agathe Christie je prevedla prevajalka, tista, ki ob srečanjih s tujimi politikmi šepeta Drnovšku ali Kučanu v uho, pa je tolmačka.

Maja (desno) in Helena pred stavbo Evropske komisije v Bruslju.

90 LET ČEBELARSTVA NA BISTRIŠKEM

20. decembra 1997 so bistrški čebelarji v sodelovanju z osnovno šolo Antona Žnideršiča slovesno obeležili svoj visoki jubilej ter počastili spomin na Antona Žnideršiča, čebelarskega izumitelja, ustanovitelja društva, velečebelarja in svojega vzornika, literata in gospodarstvenika, ki je umrl leta 1947. V jubilejnem letu pa si je bistrško čebelarsko društvo nadelo tudi njegovo ime.

Uvod v lepo prireditvev je bilo odkritje spominske plošče na rojstni hiši Antona Žnideršiča (odkrila sta jo najstarejši in najmlajši čebelar Jože Renko in Gregor Čeligoj). Prireditvev se je nadaljevala na osnovni šoli Antona Žnideršiča; udeležili so se je tudi Žnideršičevi potomci, predstavniki čebelarskih društev iz Slovenije in Hrvaške, bistrški župan Stane Prosen in predsednik Čebelarke zveze Slovenije Lojze Peterle. Slednja sta slavljenec tudi čestitala.

Spominsko ploščo na rojstni hiši Antona Žnideršiča sta odkrila najstarejši in najmlajši čebelar Jože Renko in Gregor Čeligoj. (Slika: P. Nikolič)

Ivan Šuštar, predsednik bistrških čebelarjev, je spregovoril o delu in liku Antona Žnideršiča ter predlagal, da bi eno od ulic Ilirske Bistrice poimenovali po njem. Poleg tega so bistrški čebelarji Čebelarski zvezi Slovenije predlagali, da bi poleg Janševe ustanovila tudi Žnideršičevo nagrado za inovacije na področju čebelarstva. Slovesno priložnost je društvo

izkoristilo za podelitev spominskih priznanj in plaket članom, ustanovam in posameznikom.

Celotno dogajanje se je zaokrožilo z bogatim kulturnim programom, ki so ga sestavili učenci osnovne šole, Pihalni orkester Ilirska Bistrica, pevska

skupina 'Vasovalec' in ansambel 'Bistr'. Piko na i je dala izredno bogata čebelarska razstava in razstava o življenju in delu Antona Žnideršiča, ki so si jo mnogi z zanimanjem ogledali. Svojevrsten pečat visokemu jubileju pa je bila izdaja priložnostne razglednice in žiga, plakata, vabila in priponke, ki jih je za bistrške čebelarje oblikoval Romeo Volk.

K.M.

Ivan Šuštar, dolgoletni predsednik čebelarskega društva Ilirska Bistrica, je bil slavnostni govornik na prireditvi ob visokem jubileju čebelarstva na Bistriškem. (Slika: P. Nikolič)

Svečane seje v dvorani OŠ Antona Žnideršiča se je poleg ostalih udeležil tudi predsednik Čebelarke zveze Slovenije Lojze Peterle. (Slika: P. Nikolič)

PRIMORSKO NUMIZMATIČNO DRUŠTVO ILIRSKA BISTRICA

DRUŠTVENI SESTANKI IN SREČANJA V LETU 1998
Numizmatični krožek hotela Turist v Ilirski Bistrici
med 9. in 12. uro:

V nedeljo, 25. januarja, srečanje ob 25-letnici društva.

Nedelja, 22. februarja. Nedelja, 22. marca

Nedelja, 26. aprila - spomladansko srečanje.

Nedelja, 17. maja. Nedelja, 28. junija. Nedelja, 27. septembra.

Nedelja, 25. oktobra, jesensko srečanje s piknikom.

Nedelja, 22. november. Nedelja, 20. december 1998.

Povabite v društvo tudi svoje prijatelje in znanke, zbiralce starega denarja, kartofile, filateliste in zbiralce drobnih zgodovinskih predmetov.

Primorsko numizmatično društvo Ilirska Bistrica,

/Numismatic Society/

p.p. 41, SI 6250 Ilirska Bistrica

Žiro račun št. 52210-678-94269

Letna članarina, člani: 1000.- SIT,

mladina: 500.- SIT, podmladek: 300.- SIT.

POKROVITELJ: BANKA KOPER PE ILIRSKA BISTRICA

Ob svoji 25-letnici se Primorsko numizmatično društvo zahvaljuje vsem ustanovam, društvom in posameznikom, ki so v teh letih društvu stali ob strani in podpirali njegovo dejavnost.

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST
Zavarovalnica triglav
postojna

Snežnik

Naslov uredništva:
Bazoviška 40, 6250 Ilirska Bistrica,
tel. 067/81-297, fax. 067/41-124

Ustanovitelj: Borislav Zejnulović

Izdajatelj: "GA Commerce", Bazoviška 40

Glavni in odgovorni urednik:
Borislav Zejnulović

Uredniški odbor: Dragica Prosen, dr. Ivica Smajla, Vojko Čeligoj, dr. Maksimilijan Modic, Ivko Spetič /predsednik/

Urednik in novinar: Ksenija Montani
Lektor: Nevenka Ujčić
Tehnični urednik: Raymond Fabijanič

Tisk: "GA commerce" Ilirska Bistrica
Naklada: 1400 izvodov

Po mnenju Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 415/1433/97 z dne 2. 12. 1997, se časopis SNEŽNIK šteje med proizvode, za katere se na osnovi 13. točke tarife št. 3 Tarife davka od prometa proizvodov in storitev plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Prometni davek je vračunan v ceno časopisa.

ZAKAJ SPREMEMBE ŠTEVILA DELNIČARJEV V PODJETJIH

Podjetja, ki so se privatizirala z metodo javne prodaje in so se že uvrstila na Borzo, so ob izdaji razdelila premoženje med zelo različno število Slovencev. Petrol, kot družba z največ delničarji, je dobil več kot 95.400 lastnikov, RTC Krvavec, kot družba z najmanj delničarji, pa vsega 115. Na število delničarjev ob izdaji je vplivala tako višina kapitala, ki ga je bilo treba razdeliti, kot tudi popularnost in ugled posameznega podjetja. Ugled podjetja je pripomogel k precej večji razpršitvi delnic, saj je naval delničarjev pri teh podjetjih povzročil, da so podjetja vzela sorazmeren del certifikata vsakega vlagatelja, poleg tega pa je narasla še prodajna cena njihovih delnic.

Razumljivo je, da se število lastnikov delnic spreminja. Razlogi, zakaj ljudje prodajo delnice in se tako odpovejo lastništvu, so dokaj različni: večino je v tako dejanje prisilila ekonomska situacija, ker resnično potrebujejo denar, drugi pa spet ne zaupajo vrednosti delnic - domnevajo namreč, da bo le-ta v prihodnosti padla. Tretjih lastništvo delnic enostavno ne zanima in se jim zdi naložba denarja v banko varnejša od posesti vrednostnih papirjev. Je pa res, da je prodaja delnic včasih tudi posledica neinformiranosti ljudi, saj niti ne vedo, kaj prodajajo in kaj bi od svoje naložbe lahko pričakovali.

S podobnimi ugotovitvami se srečujemo tudi pri vprašanju, čemu ljudje porabijo dobljena sredstva. Anketa je pokazala, da pridobljena sredstva porabijo za tekoče nakupe, naložbo v banko ali pa enostavno za plačilo počitnic.

Pa poglejmo, kako so se odločali delničarji velikih podjetij v mesecih, ki so sledili pridobitvi delnic. Imamo podjetja, ki jim je čas oklestil število delničarjev kar za polovico. Med velikimi je najznačilnejši primer Mercatorja, ki je imel ob izdaji delnic 63.020 delničarjev, ob koncu leta 1997 pa le še 31.727. Dinamika upadanja števila delničarjev je bila izrazita predvsem na začetku, v zadnjem obdobju pa se je upadanje dodobra umirilo. Seveda pa osip delničarjev pri večini podjetij ni tako izrazit. Ponekod je v zadnjem obdobju opazen celo nasproten trend. Namesto koncentracije lastništva lahko zasledimo spet razpršitev lastništva - takšno je na primer podjetje Marina Portorož. Tabela nam nudi vzorčen prikaz gibanja števila delničarjev v slovenskih podjetjih.

Podjetje	št. delničarjev ob izdaji delnic	št. delničarjev 1.11.1997	Odstotna sprememba
PS Mercator	63020	31727	- 49,7%
Lek Ljubljana	46305	27116	- 41,4%
Petrol Ljubljana	95443	78255	-18,0%
Krka Novo Mesto	90734	74921	-17,4%
Grosist Gorica	947	956	1,0%
Intertrade ITA	129	133	3,1%
Marina Portorož	774	814	3,2%

Vir: KDD

Opazen je trend, da je osip v večjih podjetjih odstopno višji. Razlog lahko iščemo v dejstvu, da so delničarji manjših podjetij vlagali v firme, ki jih poznajo in so z njimi tako ali drugače povezani, med delničarji velikih podjetij pa je precej takih, ki jih na podjetje ne vežejo nobene vezi in si želijo čim višji (ali pa sploh kakšen) iztržek.

Delnice podjetja tako obdržijo tisti delničarji, ki verjamejo viziji podjetja in ocenjujejo trenutno iztržljivo vrednost delnice kot prenizko. Kot so poudarjali strokovnjaki, stanje tako množičnega delničarstva, kot smo ga imeli nekaj časa v Sloveniji že zaradi različnih osebnostnih lastnosti ljudi, ne more obstati. Delničarji bodo v prihodnje pač tisti, ki se jim naložba v vrednostnih papirjih zdi razumna oblika varčevanja in si od take naložbe obetajo tako donose v obliki dividend kot tudi rast vrednosti delnic. Predvidevanja kažejo, da bo v prihodnosti še prihajalo do koncentracije lastništva, vendar pa bodo tovrstni trendi vse šibkejši.

Matjaž Tomažin

Ilirika Borznoposredniška hiša d.d.

ZAPUSTIL NAS JE LEOPOLD VIČIČ

V sedemdesetem letu starosti nas je 25. decembra lani zapustil upokojeni sedlar Leopold Vičič iz Dolnje Bitnje. Z njegovim odhodom se poslavlja na Bistriškem tudi sedlarstvo, ena izmed vej izumirajočih obrti na Slovenskem. Za ohranitev dela njegovega življenja

in dela so s fotografijami poskrbeli v Fotografskem ateljeju Maraž. Nekatere izmed fotografij pa so bile lansko leto na ogled v sklopu razstave "Izumirajoča obrt" v gostilni "Pri Davorju" v Merečah.

A. Penko

Leopold Vičič, sedlar iz Dolnje Bitnje. (foto: A. MARAŽ)

FRIZERKE SE IZOBRAŽUJEJO

Konec lanskega decembra so se bistriške, postojnske in pivške frizerke udeležile enodnevnega izobraževanja v frizerskem salonu Ane Križman v Ilirski Bistrici. Izobraževanje je potekalo v sklopu predstavitve Axenijinih proizvodov s kombinacijo demonstracij tehnik striženja in barvanja las ter praktičnega dela na modelih. Vodil ga je priznani slovenski frizer, gospod Marko Pliverič, ki se je v lanskem letu seznanjal z modnimi novostmi tudi na znani frizerski akademiji Sanrizz v Cambridgu.

Ustanovitelji akademije bratje Riccard, Tony in Ozzie Rizzo so znani po svojevrstni tehniki striženja in barvanja las v obliki trikotnika, imenovani "TRIANGULARY". Še posebej znan je Tony, organizator humanitarne prireditve The Alternative Hair Show, ki združuje frizerske mojstre z vsega sveta. Za seboj ima veliko družinsko tragedijo, saj mu je zaradi levkemije umrl sin. S prireditvijo zbira denar za raziskave te hude bolezni in za pomoč otrokom, obolelim za levkemijo, med katerimi je tudi triletni sin brata Riccarda Rizza. Letos je gostoval tudi v Ljubljani na Ilirijini prireditvi v Cankarjevem domu "London po Londonu".

Te dni prejemam nešteto telefonskih klicev v zvezi z zdravjem in počutjem naše podpredsednice, frizerke Ane Križman. Zahvaljujem se za skrb in lepe želje. Gospa Ana dobro okreva, žal pa obiskov še ne more sprejemati.

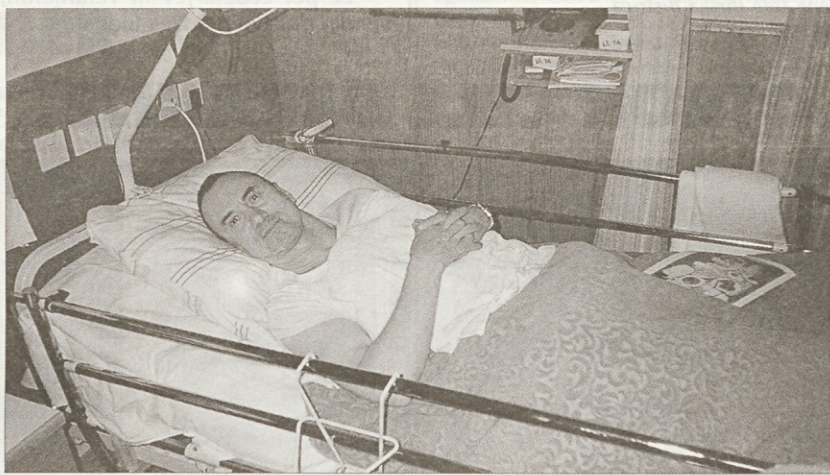
A. Penko

Izobraževanje je vodil priznani slovenski frizer gospod Marko Pliverič.

Izobraževanje je porok za uspeh.

Stojan Bubnič, upokojeni gostinec. (foto: A. MARAŽ).

BOLEZEN SE NE OZIRA NA LETA

Slovenci smo sicer nekam otožen narod, vendar imamo radi mesec december, zaznamovan z nakupovanjem in obdarovanjem. Decembra gostinski lokali še bolj zaživijo, ljudje si nesebično izmenjujejo voščila.

Vsako leto ob tem času obiščemo upokojenega gostinca Stojana Bubniča v Domu starejših občanov v Ilirski Bistrici, ki ga je kruta bolezen prikovala na invalidski voziček.

Tudi tokrat vam prinašamo njegove tople pozdrave in najlepše želje.

A. Penko

NAJLEPŠE KMEČKE HIŠE NA SLOVENSKEM

Gostilna "Pri Davorju" v Merečah je znana po odlični kuhinji, domačnosti in prijaznosti. Leži ob glavni cesti Ilirska Bistrica - Postojna, pomembni prometni povezavi med Jadranom in osrednjo Slovenijo, zato sta njen videz in ponudba še toliko večjega pomena za sliko našega kraja.

Tokrat je odprla vrata bistriškemu slikarju Rajku Kranjcu, ki se s slikarstvom ljubiteljsko ukvarja že vrsto let, širši javnosti pa se prvič predstavlja. Razstavo, ki bo do konca januarja na ogled vsak dan razen torka, je poimenoval "Najlepše kmečke hiše na Slovenskem". Poleg motivov starih kmečkih hiš je na ogled tudi nekaj portretov v črno-beli tehniki.

A. Penko

Prva razstava domačina Rajka Kranjca. (Foto: L.Petrovič).

Simon Urbančič iz Trnovega v prostem času izdeluje jaslice.

VESELI DECEMBER PRI URBANČIČEVH V TRNOVEM

Okrepčevalnica Trnovo, ki jo od leta 1988 dalje vodi samostojni podjetnik Peter Urbančič, se ponaša s stodvajsetletno tradicijo. Vse do leta 1950 so v takratni gostilni "Pri Matetu" vsako leto pripravljali miklavževanje. Prav zato so se pred tremi leti odločili za oživitve običaja. 22. decembra je dedek Mraz s starko Zimo in številnim spremstvom postal za kratek čas pred trgovino Diskont v Trnovem. Ob rajanju in petju snežink, palčkov in drugih pravljičnih bitij je dedek Mraz najmlajšim razdelil pakete in obljubil, da jih ponovno obišče naslednje leto.

Že tretje leto zapovrstjo Simon Urbančič postavlja pred vhodom v okrepčevalnico Trnovo jaslice na prostem. Izdeluje jih iz lesa, tekstila, slame, maha in drugih materialov. Vsako leto jih dopolnjuje in veča in tako naj bi bilo tudi v bodoče. Čeprav postavlja jaslice na precej izpostavljenem mestu, ga še posebej veseli, da jih v vseh teh letih še nihče ni poškodoval.

A. Penko

UČENCI GLASBENE ŠOLE NAVDUŠUJEJO

Iz leta v leto boljši bi bila kratka ocena nastopa bistriških učencev, ki so nam v decembru pripravili tradicionalni božični koncert. Poslušalci dvorane Doma na Vidmu so lahko spremljali 24. točk obsežen glasbeni program, ki je predstavil celotno delovanje naše glasbene šole. Spremljali smo lahko solistične nastope in nastope skupin.

Med solisti so predvsem izstopali učenci violine: **Gregor Volk** in **Primož Šajina** (mentor **Ljuba Meleščenko**), **Rok Hrvatin** in **Laura Zafred** (mentor **Tina Balazs**).

V bistriški glasbeni šoli že nekaj let vzpodbujajo igranje v komornih sestavih oziroma v skupinah. Na koncertu smo lahko spremljali: **trio kitar** - **Miha Kavčič**, **Andrej Šircelj** in **Miha Jenko** (mentor **Franjo Penko**), **duo flavt** - **Aljaša Jenko** in **Nataša Mršnik** (mentor **Dimitra Colja Pelozo**), **klavirski trio** -

Rok Hrvatin /violina, **Sanja Bekrić** / violončelo in **Marijana Fidel** /klavir (mentor **Laszlo Balazs**), kvartet harmonik - **Urška Čekada**, **Alenka Lukač**, **Ivan Surina** in **Branko Poklar** (mentor **Mirjam Jaksetič Dolgan**), baročni kvartet - **Andreja Grahor** /flavta, **Nika Jenko** /oboa, **Kristina Skrt** /čembalo in **Sanja Bekrić** / violončelo (mentor **Adnan Zubčević**) in godalni trio - **Rok Hrvatin** /violina, **Laura Zafred** /violina in **Sanja Bekrić** /violončelo (mentor **Mauro Šestan**) ter duo violin - **Laura Zafred** in **Rok Hrvatin** (mentor **Tina Balazs**). Zaključek koncerta je pripadal **Pihalnemu orkestru glasbene šole** pod vodstvom **Josipa Grgasovića**, ki je dve skladbi tudi sam aranžiral. Učence sta na klavirju spremljala **prof. Bojan Glavina** in **Eva Favento**. (Nastopi klavirskega tria, baročnega kvarteta in godalnega tria so bili na žalost zaradi boleznih učenke Sanje okrnjeni.)

Tradicionalni božični koncert učencev Glasbene šole Ilirska Bistrica. Na sliki Orff skupina pod vodstvom Nade Zubčević.

PREDSTAVLJAMO VAM BISTRIŠKO ČEBELARSKO DRUŠTVO

S predsednikom bistriškega čebelarskega društva **Ivanom Šuštarjem** smo se zmenili za pogovor. K njemu smo se odpravili nekega oblačnega, neprijetnega dne, zato smo bili še bolj veseli prijaznega sprejema in pogostitve.

Že takoj na začetku smo se posladkali z domačim medom in medenjaki. Gospod Ivan nas je najprej seznanil s čebelarjenjem in nam ob tem odkril čisto nov svet. Iz njegovega pripovedovanja se je dalo razbrati veliko ljubezen do čebel in nekaj te je prenesel tudi na nas. Potem pa smo se osredotočili na delovanje društva.

Kako se imenuje to društvo?

Od letos naprej se imenujemo Čebelarsko društvo Antona Žnideršiča.

Kdaj je bilo ustanovljeno?

Prva podružnica je bila ustanovljena 21. julija 1907. Med vojno je njegovo delovanje zamrlo, zato so ga leta 1947 obnovili. Letos smo torej obeležili 90-letnico ustanovitve, 50-letnico obnove društva in 50-letnico smrti Antona Žnideršiča.

Kje imate sedež?

Zaenkrat je to kar pri meni doma (na Partizanskem hribu, Kidričeva 22). Z vašo ravnateljico pa se dogovarjamo, da bi dobili kakšen prostor na vaši šoli.

Koliko članov ima društvo in koliko je star najmlajši?

Društvo ima 101 člana (od tega 10 žensk), najmlajši pa je star okrog 17 let.

Ali so vsi čebelarji člani društva?

Le pet čebelarjev ni včlanjenih, vendar društvo pomaga tudi tem.

Kako se člani društva srečujete, povezuje med sabo?

Enkrat letno imamo občni zbor, organiziramo eno ali dve predavanji, strokovne izlete (letos smo bili na primer na svetovni čebelarski razstavi v Belgiji). Vsako pomlad povabimo v naš kraj strokovnjaka, ki pomaga pregledati čebele. Vsaj enkrat na leto priredimo družabno srečanje; žene spečejo različna medena peciva, najboljša med njimi tudi nagradimo.

Obstajajo kakšna tekmovanja?

Čebelarska zveza Slovenije organizira tekmovanje mladih čebelarjev, pomerijo se v znanju in praktičnih opravilih. Vsako leto se tudi izbere najboljši čebelnjak oziroma stojišča (ČEBELNJAK - stavba za panje, vanjo lahko tudi vstopiš. STOJIŠČE - panji, zloženi eden na drugem, pokriti s streho, vendar ni prostora, v katerega bi se dalo vstopiti).

Ali veste, koliko čebelarjev je v naši občini?

Čebelnjakov je okrog 10, stojišč pa je veliko več, kakšnih 80. Nekateri čebelarji pa imajo panje kar na kamionu ali avtomobilski prikolici.

Ali je v ilirskobistriški občini zanimanje za čebelarstvo večje ali manjše kot v sosednjih občinah?

V Sloveniji je kakih 200 društev, naše spada po aktivnosti med prvih 20. Veliko imamo družabnih srečanj in izletov, na katerih se nam pridružijo tudi člani drugih društev.

Kako je razširjeno čebelarstvo v Sloveniji v primerjavi s sosednjimi deželami?

Prav nič ne zaostajamo; leta 2003 se bo pri nas odvijal svetovni čebelarski kongres - APIMONIA; naši strokovnjaki vedno sodelujejo na takih kongresih.

Načrti za prihodnost?

Predvsem smo se pripravljali za praznovanje letošnjih obletnic. Radi bi se oddolžili Antonu Žnideršiču. Leta 1974 smo odkrili njegov doprni kip. Leta 1991 se je po njem poimenovala nova šola. Letos pa mu bomo postavili spominsko ploščo na njegovi rojstni hiši (Levstikova 12); predlagali smo tudi, naj se po njem imenuje kakšna ulica. Radi bi, da bi na vaši šoli začel delovati čebelarski krožek. Takrat bi postavili v bližini šole stojišče s panji. Drugače pa je naša prva skrb zdravje čebel; še naprej bomo gojili družabna srečanja. Čebelarska zveza Slovenije (njen predsednik g. Lojze Peterle) si prizadeva, da bi čebelarstvo postalo pomembnejša gospodarska panoga. Če se bo med dobro prodajal, se bo širilo tudi čebelarstvo. (MEDEX uvažajo med za svoje izdelke iz drugih držav, celo iz Rusije!)

Kdaj ste se vi včlanili v društvo in kdo vas je navdušil za to dejavnost?

Včasih sem se čebel zelo bal! Moj tast s Topolca si je zelo želel, da bi tudi jaz čebelaril. Nekoč mi je dal držati sat, poln čebel, in te so mi začele lesti po rokah. Ustrašil sem se in sat kar spustil na tla. Tast me je posvaril, da ne smem tako. Podaril mi je dva panja. Še isti večer, ko sem ju odpeljal domov, so me čebele pošteno popikale. Ker s čebelami nisem znal ravnati, mi je vedno pomagal prijatelj. Ko se je ta odselil, sem moral začeti sam. Šele takrat sem začel uživati! Sedaj mi je žal, da nisem začel čebelariti še kdaj prej. Čebel'ce so prinesle v našo hišo veliko veselja!

G. Ivan, najlepša hvala za pogovor in srečno pri čebelarjenju!

Marija Slavec, Erik Dovgan, Matej Grahor, Aleš Božič, 6.b

BOŽIČNICE OTROK CELE DEKANIJE

Krajani vasi **Pregarje** so bili v cerkvi sv. Lovrenca gostitelji tradicionalne božičnice otrok dekanije Ilirska Bistrica. Sodelovalo je 80 otrok vseh starosti iz Ilirske Bistrice, Jelšan, Podgraj, Knežaka in Pregarij. Pri maši, ki jo je vodil župnik iz Podgraj **Peter Pipan**, so otroci zapeli božične pesmi (na sliki). Po končani maši pa so vsi skupaj zapeli priložnostne pesmi. Tokrat so bile božičnice na Pregarjah, naslednje leto pa bodo po dogovoru dekanije v drugem kraju občine.

P.B.N.

NOVOLETNO PRAZNOVANJE V JELŠANSKEM VRTCU

Petek: Otroci pritiskajo nosove na okenske šipe in nestrno pričakujejo prihod staršev. Starši prihajajo. Z njimi so tete, dedki, babice, sode. Otroci jih objemajo in vlečejo v igralnico. Slovesno je okrašena. Ugasnemo luči, prižgemo lučke, ki so jih naredili otroci, in sveče. Počasi se umirimo. Gostom ponudimo kavo, sok in predstavimo program druženja. Letos pečemo piškote. Testo smo zamesili pred prihodom vabljenih. Otroci se gnetejo okrog mize. V rokah držijo modelčke: zvezdice, ribice, lune... Aleševa mama pomaga. Valja testo. Otroci tekmujejo v odtiskovanju piškotov. Pomočnica Marica drži namazane pekače. Hitro se polnijo. Starši premažejo piškote z beljakom in jih posipajo z barvnimi drobtinami.

Medtem ko se piškoti pečejo, z malošolarji zaigramo Mojco Pokrajculjo. Samanta igra glavno vlogo, ostali so živali. Kako so se živeli v svoje vloge! Gostje ploskajo. Tudi najmlajši zaplešejo in zapojejo. Aplavz. In potem - zlatorumeni kolački prihajajo. Kako dišijo. Planemo. Vsi bi jih radi poskusili. Kako hrustljajo!

Čas druženja je kar prehitro minil. Otroci izročijo staršem voščilnice. Zazelimo si mnogo lepega, dobrega in se razidemo. Nasvidenje!

V torek pa nas bo obiskal dedek Mrz. Hura!

VVE pri OŠ Jelšane

ČAJANKA TABORNIKOV

19. decembra 1997 so taborniki iz Ilirske Bistrice za svoje najmlajše organizirali že tradicionalno čajanko v prostorih avtošole Breza. Zabava se je začela ob 18.30, ko so si taborniki veselo prepevali razne taborniške pesmi. Vsak vod je pripravil točko, ki jo je potem predstavil zbranim. Naučili so se mnogo stvari: novih čarovnij, zanimivih pesmi, skečev in vicev. Nekje na sredini programa je tabornike obiskal tudi dedek Mrz, ki je vsem zaželel srečno, predvsem pa miru polno novo leto. Na koncu so se še vsi skupaj povsneli ob toplem čaju in piškotih ter vsi zadovoljni odšli domov.

Monika Urh

Na Premu se bo v nedeljo, 18. januarja, na predvečer rojstnega dne pesnika Dragotina Ketteja in v organizaciji Zveze kulturnih društev pričel tradicionalni **MESEC KULTURE**

Mesec kulture, ki se že 21 let zapovrstjo dogaja na Bistriškem, bo tako kot vsako leto slavnostno pričel moški pevski zbor Dragotin Kette iz Ilirske Bistrice. Dogajanja na Bistriškem bodo tako od konca januarja pa vse do konca prvega tedna v marcu v znamenju kulture, predvsem pa v znamenju umetnikov iz Ilirske Bistrice in njene okolice, saj je poglobljen namen meseca kulture prav v predstavitvi umetnikov, ki živijo med nami in v predstavitvi umetnosti, ki jo negujemo na bistrških tleh (pogrešamo samo predstavitev mlajših in modernejših zvrsti umetnosti).

Vsebinsko bi lahko mesec kulture razdelili na dva dela. V prvem in večjem delu sodelujejo domači ustvarjalci, drugi del pa je namenjen gostujočim umetnikom. Po številu in obarvanosti prireditev se letošnji mesec kulture ne bo veliko razlikoval od prejšnjih, vendar pa bo po besedah tajnika Zveze kulturnih društev Ilirska Bistrica **Dimitrija Bonana** letošnji mesec kulture za spoznanje bolj literarno obarvan. Med drugim se dogovarjajo za predstavitev »Velikega slovarja italijansko-slovenskega jezika« bistrškega avtorja **Sergeja Šlenca** ter predstavitev knjige »Microcosmi« italijanskega pisca **Claudia Magrisa** (knjigo smo v članku »Slavospev Snežniku« predstavili v našem časopisu oktobra lani).

Tudi letos je glavni organizator meseca kulture bistrška ZKD, ki pa se po besedah tajnika Dimitrija Bonana vsako leto srečuje s pomanjkljivo koordinacijo in nejasnimi pristojnostmi, kar seveda zelo otežuje delo pred in med samim mesecem kulture.

Od vidnih bistrških umetnikov, ki bodo sodelovali v letošnjem mesecu kulture, omenimo **Srečka Srebotu**, ki bo imel svojo jubilejno 10. samostojno razstavo in ansambel **Illyricus**, ki bo z nastopom v okviru meseca kulture zaokrožil svoje 5-letno delovanje. Organizator je sodelovanju pritegnil tudi bistrški Glasbeno šolo. Njeni učenci bodo 9. februarja priredili tradicionalni večer slovenskih otrov.

Obeta se nam vsekakor pestro in zanimivo, dober mesec dolgo kulturno dogajanje, ki bo poskušalo privabiti ne samo običajne obiskovalce kulturnih prireditev ampak tudi širšo publiko, kar bi bila lepa podpora domačim in gostujočim umetnikom. Dogajanja in sodelujoče na 21. mesecu kulture bomo predstavili v prihodnjih številkah.

Ksenija Montani

GLASBENI DECEMBER

Izredno bogato glasbeno dogajanje na Bistriškem je minuli december naredilo še bolj svečan in prazničen. V glasbeni ponudbi smo lahko poslušali veliko različnih izvajalcev iz več glasbenih zvrsti in v organizaciji bistrške Glasbene šole, Zveze kulturnih društev Ilirska Bistrica ter ostalih. Glasbeni december sta pričela, kot smo zapisali v prejšnji številki Snežnika, Pihalni orkester Ilirska Bistrica z gosti (Dom na Vidmu, 7.12.1997) in godalni kvartet Ars (cerkev svetega Jurija v Bistrici, 14.12.1997).

Komorni deklški pevski zbor je pod vodstvom Marije Slosar - Lenarčič 20.12.1997 z gostujočim Mešanim pevskim zborom iz Vrtojbe pod vodstvom Zdravka Lebana navdušil s koncertom v bistrški cerkvi svetega Jurija. Naslednji dan so prišli na vrsto ljubitelji ansambla **Slapovi**, ki je ogled polno dvorano Doma na Vidmu. Nekaj dni zatem, 23.12.1997, smo lahko v isti dvorani prisluhnili mladim poustvarjalcem in šolarjem iz Glasbene šole Ilirska Bistrica. V sodelovanju z župnijami Knežak, Jelšane in Ilirska Bistrica pa je Zveza kulturnih društev pripravila sklop treh koncertov, ki so se 26. in 28. decembra odvijali v župnih cerkvah Knežaka, Jelšan in v cerkvi svetega Jurija v Ilirski Bistrici.

(KNEŽAK, JELŠANE, ILIRSKA BISTRICA - Tradicionalni božični koncerti v organizaciji Zveze kulturnih društev so tudi letos privabili ljubitelje zborovskega petja. Pestra skupina nastopajočih, svečano cerkveno okolje in praznični čas so poslušalcem teh treh koncertov pripravili prijetne trenutke.

Že nekaj let v bistrški glasbeni šoli negujejo in vzpodbujajo igranje v komornih sestavih in nekaj le-teh se je predstavilo tudi na koncertih v Knežaku in Jelšanah. Izbrane točke učencev glasbene šole so pozele velik uspeh in izreden odziv pri občinstvu, zato jih lahko pričakujemo tudi na naslednjih tovrstnih božičnih koncertih.

Kaj pa ostali nastopajoči?

Nekdaj (mogoče tudi sedaj) največja slovenska vas Knežak ima bogato pevsko kulturo, saj so bili kar štirje nastopajoči zbori ali pevske skupine doma iz Knežaka: Kvintet 'Priateljice' z umetniškim vodjem **Vinko Majeričem**, otroški cerkveni pevski zbor župnije Knežak - vodita ga **Katja in Petra Turk**, cerkveni mešani pevski zbor Knežak pod vodstvom staroste **Jožeta Tomšiča** in mešani pevski zbor 'Tabor Kalc 1869' Knežak - vodi ga **Vinko Majerič**.

Najbolj zaseden je bil vsekakor **Dimitrij Grlj**, ki je na koncertih vodil kar tri skupine: mešani pevski zbor upokojencev Ilirska Bistrica, pevsko skupino 'Vasovalec' iz Rečice in pevsko skupino Doma starejših občanov Ilirska Bistrica.

Poleg otroškega cerkvenega zbora iz Knežaka je nastopil tudi otroški pevski zbor OŠ Dragotina Ketteja pod vodstvom **Kristine Polh**.

Nepogrešljivi pa so vsekakor bili: moški pevski zbor 'Dragotin Kette' pod vodstvom **Evena Prinčiča**, 'Hruški fantje' z vodjem **Sebastjanom Mavričem**, Kvintet bratov Boštjančič, ki jih umetniško vodi **Alojz Boštjančič**, 'Bistrške skuorke', cerkveni mešani pevski zbor Podgrad pod vodstvom **Stanka Čeha** in pevska skupina 'Resa' - vodi jo **Silvana Gombač**.

Gostje so bili tokrat pevska skupina 'Flora' iz Begunj pri Cerknici, ki jo vodi **Katarina Turšič** ter 'Fratellanza', pevski zbor italijanske skupnosti z Reke pod vodstvom **Vinka Badjuka**.

Koncert v župni cerkvi Marije Vnebovzete v Knežaku, 26.12.1997.

Na sliki duet violon iz Glasbene šole Ilirska Bistrica: Laura Zafred in Rok Hrvatin - mentor Tina Balazs.

Trenutki,

ki nam bogatijo življenje **VEDNO ZNOVA - KOMORNI DEKLŠKI ZBOR**

Komorni deklški zbor Ilirska Bistrica, ki pod skrbnim vodstvom Marije Slosar Lenarčič že nekaj let uspešno razveseljuje domačo in tujo publiko, se je na koncertu 20. decembra ponovno predstavil v vsem svojem sijaju. Večer užitka, ki so ga hvalježnemu občinstvu v cerkvi sv. Jurija pripravila mlada dekleta skupaj s svojimi gosti, člani Mešanega pevskega zbora Vrtojba in njihovim zborovodjo Zdravkom Lebanom, bo še dolgo časa odmeval s kvalitetno izvedbo, lepim nastopom in raznovrstnim, božičnemu času primernim repertoarjem.

Niti medsebojnega razumevanja in poznavanja so se med Komornim deklškim zborom Ilirska Bistrica in Mešanim pevskim zborom Vrtojba stakale na skupnem nastopu v Tolminu. Posledica prijateljstva je tudi dogovor o ponovnem skupnem nastopu, tokrat pri nas v Bistrici.

Cerkveni prostor je dal programu še zadnjo piko na i. Poslušalci so lahko prisluhnili tujim in domačim večinoma nabožnim pesmim, ki so jih dopolnjevale božične pesmi. Bistrška dekleta so občinstvu predstavila dela tujih avtorjev z izjemo skladbe *Marija ziblje Jezusa slovenskega avtorja E. Adamiča*. Njihovo petje je na klavirju spremljal **Martin Lenarčič**; pri izvajanju skladbe *Odrešenik prihaja (J. Hoybye)* pa se mu je pridružila tudi članica zbora, flautistka **prof. Breda Štemberger**. Gostje so svojim delom programa predstavili pretežno domače avtorje. Celotno podobo izjemno lepega in dobrega koncerta je sklenil dovršen in učinkovit pozdrav - *Večerni ave* avtorja **A. Foersterja**.

NOVOSTI V KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA ZA MLADINO

COOTE, R.: Vsevednik za dekleta; COOTE, R.: Vsevednik za fante; ARDLEY, N.: Spoznavajmo znanost. Barva; ARDLEY, N.: Spoznavajmo znanost. Zrak; ANGERER, T.: Pismo naslednji generaciji; ARDLEY, N.: Spoznavajmo znanost. Stroj; HOLZ, E.: S kočijo od Alp do morja; HEDERIH, D.: Male sive celice.

LEPOSLOVJE ZA MLADINO

AMOS, E.: Amazon rally; APPELGATE, K.: Disney's Zgodbe iz Agrabaha; BEER, H. de: Beli medvedek in zajček; BENJAMIN, A. H.: Čisto majhna račka; BENJAMIN, A. H.: lahko bi bilo slabše; BRANK, S.: Mala kraljestva; BRUCKNER, K.: Sadako hoče živeti; CAJNKO, M.: In vendar je sreča, če si Mavriček; COLLINS, A.: Island for sale; DALLAS, D.: The clever shoemaker; DALLAS, D.: Kidnapper!!; DICKENS, C.: Oliver Twist; ESCOTT, J.: The climb; ESCOTT, J.: Lost in New York; GAUTHIER, G.: Velike težave malega Marka; GRIMM, J.: Bremenski mestni godci; GRIMM, J.: Janko in Metka; BÄNEL, W.: Prihaja Ana Nas; HEBERT, M.-F.: Čarovnica v juhi; ITALIJANSKE pravljice; JAKLIČ, F.: Nevesta s Korinja; JURČIČ, J.: Jurij Kozjak; LEBLANC, L.: Zofija počne neumnosti; LEVSTIK, F.: Martin Krpan; LEWIS, C. S.: Zgodbe iz Narnije. (Del 5); LEWIS, C. S.: Zgodbe iz Narnije. (Del 6); LEWIS, C. S.: Zgodbe iz Narnije. (Del 7); MACDONALD, A.: Pazite se medvedov!; MACLEAN, A. C.: Escape from castle Czarka; MELVILLE, H.: Mornar Billy Budd; O'DELL, S.: Otok modrih delfinov; PIZANTE, R.: Ali and his camera; PIZANTE, R.: The lost twin; RABLEY, S.: Maisie and the dolphin; RABLEY, S.: The Troy stone; SCHEFFLER, U.: Kdo ima čas za medvedka; SKRINJAR-T., V.: Na drugi strani mavrice; SMITH, B.: The lost photo; SWINDLE, I.: Fire in the forest; TRATAR, N.: Kaj je v srčku; TRÜDEL, S.: O fantu, ki si je želel postati junak; UMEK, E.: Radovedni taček v galeriji; VELTHUIS, M.: Žabec in ptiče petje; VELTHUIS, M.: Žabec je junak; VINCENT, M.: Girl against the jungle; WENINGER, B.: Mandi dobi sestrico; ZIDAR, P.: Glavne osebe na potepu; ZUPAN, D.: Trnovska mafija drugič.

STROKOVNA LITERATURA ZA ODRASLE

JEAN, G.: Govorica znakov; MOHORIČ, I.: Firbec pa tak; PREŠERNOV koledar 1998; BARRETT, D. V.: Grafologija; BARRETT, D. V.: Sanje; BARRETT, D. V.: Tarot; GAVEZ, G.: Mala enciklopedija ezoterike; GOLEMAN, D.: Čustvena inteligenca; KRISHNAMURTI, J.: Dialog s samim seboj; KRISHNAMURTI, J.: Meditacije; KRISHNAMURTI, J.: Notranje cvetenje; KRISHNAMURTI, J.: O ljubezni; KRISHNAMURTI, J.: O pravilni vzgoji in izobraževanju; MATTHEWS, A.: Bodi srečen; PEALE, N. V.: Živeti vse življenje; ROBBINS, A.: Sporočilo prijatelja; TRIEBEL-T., A.: Feldenkrais; TYSOE, M.: Ljubezen ni dovolj; BESEDA: Jezusove prilike; BESEDA, V. de: Spev siren; WILKINSON, D.: O Bogu in znanosti; ANDERSON, J.: 50 korakov od teorije do prakse dobre šole; BIZJAK, H.: Ustvarjalna pedagogika za tretje tisočletje; GRČAR, L. A.: Jaslice; KOCBEK, M.: Zakon o prevzemih; KURET, N.: Marijo nosijo; KYRIACOU, C.: Vse učiteljeve spretnosti; MURŠEC, Z.: Izvzorno tveganje pod nadzorom; PLAVŠAK, N.: Zakon o prisilni poravnavi; SMRTNA kazen; SPLICAL, S.: Javno mnenje; VRHUNEC, M.: Svet na razpotju; BEAUMONT, É.: Podobe živali; KUZMAN, J.: Opal; PLUT, D.: Slovenija na križpotju; RAZSTAVA mineralov, poldragih in dragih kamnov; VELIČASTNE stvaritve narave; AIDS ne pozna meja; BRAND, U.: Evtonija; BRINOVEC, I.: Poklicni voznik; COVEY, S. R.: Najprej najbolj pomembno; DIAMOND, H.: Živeti zdravo; INTERNA medicina; KRÜGER, U.: Zelenje v stanovanju; OXFORDOVA ilustrirana enciklopedija izumov in tehnologij; RÜDIGER, M.: Občutljiva mesta; STUBER, H. M.: Pomagam ti kuhati; VERHOEF-V., E. J.: Enciklopedija psov; VOLLMAR, K.: Barve in njihova zdravilna moč; WILLFORT, R.: Zdravilne rastline in njih uporaba; GROM, B.: Bogdan Grom; JAKOMIN, D.: Od prvih korakov na snegu do zavojev po paralelni poti; KARPOV, A.: Šahovski priročnik; OHRANJENI zakladi človeštva; PESEK, A.: Otroci v svetu glasbe; PLEČNIK, J.: Josip Plečnik; VARL, B.: Maske; VARL, B.: Mimične lutke; WOODS, G.: Moj slikarski atelje; MY first word book; ŠEGA, L.: Veliki moderni poslovni slovar; ŠLENC, S.: Veliki italijansko-slovenski slovar; ATLAS sanjskih krajev; BRATOŽ, R.: Grška zgodovina; COHAT, Y.: Vikingi, vladarji morja; DU B., P.: Veličastni Johann Sebastian Bach; ELUERE, C.: Kelti, prvi gospodarji Evrope; MARINŠEK, M.: Astrid Lindgren; MAURY, J.-P.: Newton in nebesna mehanika; TUMA, H.: Iz morja življenja; ZBORNIK Primorske; ŽIGON, T.: Planinsko polje; ORTNER, G.: Nove pravljice, ki so otrokom v pomoč.

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE

CLARK, M. H.: Kje sta otroka; APULEIUS M., L.: Zlati osel; ARTMANN, H. C.: Sonce je bilo zeleno jajce; BECKER, J.: Lažnivec Jakob; BENN, G.: Dvojno življenje; BIZJAN, I.: Ogovarjanje deklet na ulici; BRULC, T.: Argentina; CANKAR, I.: Cankarjeva kratka pripovedna proza; CHRISTIE, A.: Smrt na Nilu; DODLEK, T.: Vsak srček ima svoj smrček; DONEVA, T.: Jutro, progla in pes; DOSTOJEVSKI, F. M.: Zločin in kazen; ESTES, C. P.: Vrtar duše; FELC, J.: Divje jezero ali življenje in smrt lepe Vide; GARCIA M., G.: Sto let samote; GOETHE, J. W. von: Trpljenje mladega Wertherja; GOGOLJ, N. V.: Revizor; GOMBAČ, B.: Prostorček in minutka; IHAN, A.: Hiša; KOS, V.: Eseji z japonskih otokov; KURJA juha za žensko dušo; KING, S.: Izterjevalec; LAGERLÖF, S.: Kristusove legende; LAJNŠČEK, F.: Mož v pasijonki; LINHART, A. T.: Ta veseli dan ali Maticek se ženi; LOVRENCIČ, J.: Karnska kraljica; LOVŠIN, P.: Pankrti; MANN, T.: Čarobna gora; MERC, D.: Sarkofag; MILIČINSKI, F.: Preprosta ljubezen; MILOSZ, C.: Življenje na otokih; MÖERNDOERFER, V.: Nekateri ljubezni; MOHLIER, J. B. P.: Tartuffe; PANGERC, B.: Črna zlato; PODLOGAR, G.: Naselive; TABUCCHI, A.: Poslednje povabilo; TIKKANEN, M.: Ljubezenska zgodba stoletja; VIDMAR, J.: Pisma Karmeli Kosovel; ZUPANČIČ, M.: Obiskovalec; SIMBOLISTIČNA lirika; STAREJŠA slovenska nabožna književnost; BIRSA, N.: Kresnice in pesnik.

ODMEV SLAPOV MED BISTRČANI

Da so mešani ilirskobistrške občine ljubitelji kvalitetne glasbe, je potrdil tudi koncert ob koncu prejšnjega leta. Organizirala ga je Zveza kulturnih organizacij in vodstvo Radia 94. V Domu na Vidmu je namreč gostovala popularna skupina "Slapovi" (na sliki). Njihovo popularno narodno glasbo je poslušalo več kot 350 obiskovalcev. Koncert je dosegel vrhunec v trenutku, ko so na odru v nabito polni dvorani zaplesali tisti, ki so tega dne (21.12.) slavili rojstne dneve. Tokrat so gostovali "Slapovi", januarja 1998 (obljuba organizatorja) pa bo v Bistrici gostoval eden od znanih ansamblov Slovenije.

Tekst-foto: Petar Nikolič

Knjiga o Krasu DOSLEJ NAJPOPOLNEJŠI OPIS KRASA

Znanstveno raziskovalni center SAZU, njegova Založba in Inštitut za raziskovanje Krasa v Postojni so pravkar izdali obsežno, 250 strani obsegajočo knjigo velikega formata Kras - Slovenski klasični kras. Pisalo jo je kar 24 avtorjev in sodelovalo 28 fotografov. Finančno sta izid omogočila Slovenska komisija za UNESCO in Ministrstvo za znanost in tehnologijo. Sedanja izdaja je v angleščini, namenjena predvsem tujini. Objubljajo tudi slovensko izdajo.

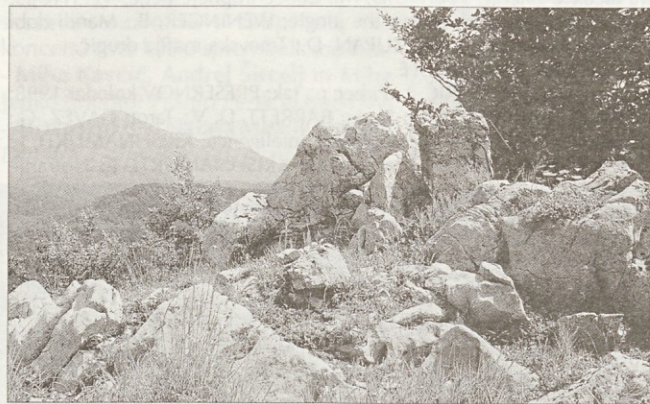
Na kratko lahko rečemo, da je na enem mestu zbrano obsežno gradivo o pokrajini Kras, deželi med Tržaškim zalivom in Vipavsko dolino ter med Sočo in Brkini. Večina tega ozemlja je v Sloveniji, manjši del je v Italiji. Strokovno pretehtana besedila dopolnjujejo okrog 200 večinoma barvnih slik, skic in zemljevidov.

kraji Brje, Povir, Repen, Kopriva, Komen, Sežana, Lipica, Tomaj. Na slikah je nekaj zanimivih fosilov s Krasa. V geomorfološkem poglavju zvemo o žlebičih, udornicah in drugih oblikah. Nekatere so tudi prikazane na dobro izbranih fotografijah. Knjiga o Krasu ne more mimo burje, za katero so bile zapisane največje hitrosti v Ajdovščini (170 km na uro) in v Divači (kakih 10 km manj).

Površinski, predvsem pa podzemni vodni pretoki so tudi na zemljevidu. Na drugem zemljevidu so prepustne in neprepustne kamnine na Krasu in še drugi hidrološki podatki. Govora je še o onesnaževanju in zaščiti voda.

V dokaj obsežnem poglavju so opisi kraških jam. Navedeno je njihovo število, povezanost človeka z jamami; vse to pa spremlja nekaj zgodovinskih slik. Nadalje beremo o raznih kapniških oblikah, o sigi, sedimentih v jamah in njihovi sestavi pa tudi o zanimivih tvorbah v posameznih jamah.

Pisci knjige se potem vrnejo na površino in najprej opisujejo prsti, med njimi najznačilnejšo rdečo prst, jerovico ali jerino. Omenjajo vpliv vegetacije na nastajanje prsti. S peloidnimi analizami so ugotovili razvoj vegetacije v

Slovenski Kras se prav s Snežniško planoto dvigne najvišje. Kraški motiv: pogled s Planinca (1460 m) s Snežnikom (1796 m) v ozadju. (Slika: V. Čeligoj)

Najprej je geografski pregled Krasa. Nekaj je zgodovinskih podatkov in slik, pri čemer se seveda ni mogoče izogniti krutostim prve svetovne vojne ali italijanski zasedbi med obema vojnami. Zvemo tudi, da prihaja beseda Kras od predindoevropske besede "kar(r)a/ga(r)a", kar pomeni kamen, in da so se že pred skoraj dvema tisočletjema zanimali, če je Timav nadaljevanje Reke.

Geologi popeljejo bralce skozi dolgo geološko zgodovino in pojasnijo nastanek kamnin. Vrsto značilnih plasti (formacij) so poimenovali po domačih

KRONIKA OD 15. 12. 1997 DO 10. 1. 1998

NEPRIMERNA HITROST - V preteklem mesecu so policisti policijske postaje Ilirska Bistrica obravnavali 24 prometnih nezgod. 26. 12. 1997 je v bližini vasi Trpčane do prometne nezgode s smrtnim izidom. Vzrok je bila tudi tokrat vožnja z neprimerno hitrostjo in pod vplivom alkohola, zato vse ponovno opozarjamo na pametno in preudarno vožnjo. V zadnjem času so več prometnih nesreč povzročili pešci, ki v nočnem času niso uporabljali odsevnih teles. Opozorilo velja še posebno za otroke in šolarje.

TATOVI SO MED NAMI - Kriminalisti policijske postaje so v istem obdobju obravnavali tatvino drv in električne instalacije, vlom v lovsko koč Brkini in stanovanjsko hišo na Starodu., odvzem in požar na odvetem avtomobilu v Šembijah in eno goljufijo. Na regionalni cesti Ilirska Bistrica - Podgrad pa so našli v gozdu skrit osebni avtomobil CLIO 16V, ukraden v Italiji. O najdbi vozila je bil preko Interpola obveščen lastnik, ki je vozilo prevzel že naslednji dan.

PREPRODAJALI SO HEROIN - V prvih dneh novega leta so kriminalisti obravnavali tudi štiri preprodajalce heroina iz Ilirske Bistrice. S kazensko ovadbo so jih izročili preiskovalnemu sodniku, ki jih je po zaslišanju izpustil.

KRŠITVE IN PRETEPI - Policisti so obravnavali še devet kršitev javnega reda in miru v zasebnih prostorih in dva pretepa v gostinskem lokalu. Zoper vse kršitelje so podali predloge za uvedbo postopka občinskemu sodniku za prekrške. Do iztreznitve so bile pridržane štiri osebe.

POŠKODOVANI OTROK - V času božičnih in novoletnih praznikov je policija izvajala odmevno preventivno akcijo 'DOVOLJ JE POKANJA' vendar se je s pirotehničnimi sredstvi vseeno poškodoval otrok, ko je odrgel petardo v plastično kanto polno bencinskih hlapov. Takoj po eksploziji je bil poškodovani prepeljan v zdravstveni dom in zgolj izjemni sreči gre zahvala, da po prvih zdravniških izvidih ne bo imel trajne okvare vida.

POŽAR IN PASJI UGRIZ - V Šembijah je pogorela nenaseljena hiša, v Račicah pa je nekoga ugriznil nezavarovan pes.

Delavci policijske postaje Ilirska Bistrica želimo srečno in uspešno novo leto vsem našim občanom ter čim manj prometnih nesreč.

Kolektiv policijske postaje Ilirska Bistrica

Izpolnjeno križanko pošljite na naslov: **Uredništvo časopisa SNEŽNIK, KRIŽANKA, Bazoviška 40, 6250 Ilirska Bistrica.**

- Med pravičnimi rešitvami bomo izžrebali 3 nagrajence, ki bodo prejeli:
1. nagrada: **DARILNI BON papirnice Linea Art v višini 1.500 SIT**
 2. nagrada: **3 mesečna naročnina** na časopis SNEŽNIK
 3. nagrada: **majica** časopisa SNEŽNIK

Upoštevali bomo vse pravilne rešitve, ki jih bomo prejeli do ponedeljka, 26. januarja 1998.

preteklosti. Potem preidejo na današnje rastlinje. Na odličnih fotografijah vidimo kosmatinec, potonko, trave in še marsikaj. Ne manjkajo podatki o gozdovih in njihovi zgodovini ter o rastlinskih združbah.

Pomembno je poglavje o varstvu narave in naravnih spomenikov. Žal so danes edino Škocjanske jame med vsemi naravnimi posebnostmi pri nas pod varstvom UNESCO.

V vrsti poglavij o človeku se srečamo najprej z najstarejšo zgodovino. V kamnolomu pri Črnem Kalu so dobili ostanke mousterjenske kulture iz stare kamene dobe. Mlajše so najdbe v Roški špilji v Škocjanskih jamah, še mlajše - iz srednje kamene dobe - so iz Triglavce pri Divači. Beremo o še mlajših naselitvah iz bronaste, železne in drugih dob. Človek dolgo intenzivno posega v Kras, saj je bilo to področje obdelovano že v predrimski dobi. V knjigi so podatki o ovčereji in živinoreji, o poljedelstvu, vinogradništvu, industriji, prometu in turizmu.

V etnografskem delu so prikazani načini gradenj, opreme v hišah, kamnite hiške, ki so služile kot zaščita ob slabem vremenu. Niso pozabili na različno orodje, posode, na stiskanje grozdja, na obdelavo kamna in še marsikaj. Arhitekti so prispevali znanje o gradiščih pa o stavbah današnjih dni. Naštevajo vrsto domačih imen, kot so porton, borjač, spahnjence in druga. Celo gradov je na Krasu več, kot marsikdo misli.

Knjiga Kras je vsebinsko zelo bogata. Podatki niso zbrani le na enem mestu, ampak je nekaj tudi novih. Res smo je lahko veseli tudi zato, ker je za tako obsežno in bogato opremljeno izdajo zelo poceni. Čimprej pa si želimo slovensko izdajo.

Rajko Pavlovec

Radio 94 d.o.o.

Kolodvorska 5a

6230 Postojna

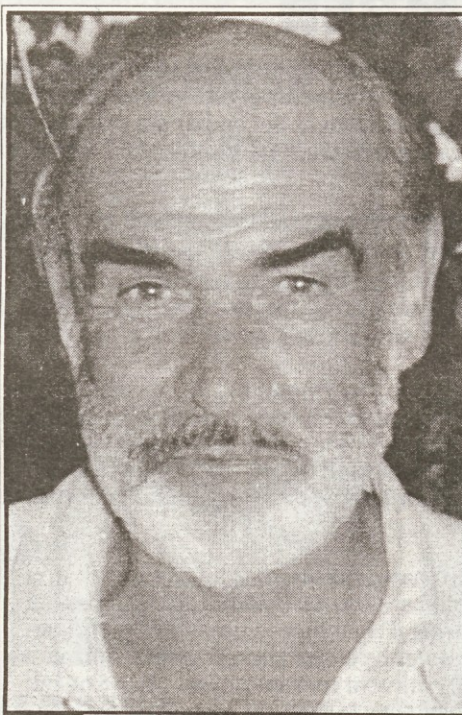
Telefon: 067/25-123 in 24-150

RAZGLASITEV OSEBNOSTI LETA 1997

V mesecu decembru so poslušalci Radia 94 izbirali in izbrali osebnost leta 1997. Največ glasov so namenili nekemu, katerega ime bo ostalo skrivnost vse do slavnostne razglasitve osebnosti leta 17. januarja ob 20. uri v Jamskem dvorcu v Postojni. Prireditve, ki jo bo povezovala **Silva Bajc**, bo hkrati tudi zaključek akcije zbiranja sredstev za postojnsko **Bolnišnico za ženske bolezni in porodništvo** in razglasitev najbolj priljubljene slovenske politične osebnosti preteklega leta. Z glasbo bodo večer polepšali **Stanka Kovačič, Damjana Golavšek, Vita Mavrič, Nina in Franc Kompare in Rafko Irgolič**, pričakujemo pa tudi visoke goste s slovenskega političnega prizorišča.

Če vas zanima, KDO so osebnosti, ki so po mnenju poslušalcev Radia 94 najbolj zaznamovale preteklo leto, in če bi tudi vi radi ujeli vsaj delček sobotnega dogajanja v Jamskem dvorcu, ne zamudite **neposrednega prenosa** prireditve na Radiu 94 - 17. januarja ob 20. uri!

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA

ITAL. LETAL. DRUŽBA	SLOVNIČNI VZOREC	APERITIV	RUBIDIJ	ALŠ KERSNIK	INDIJSKI HRAST	ČLAN SLOV. OKTETA	ŽID. MOŠKO IME	BLAGAJNA
BROKRA V SOVJETSKI ZVEZI								
ČREVESNA BOLEZEN								
TEROR. ORGANIZACIJA			DEKOR JEZERO V AZIJI					
TEŽA ENBA-LAŽE				PRITOK DONAVE	VOGELNIK LINA			
NENŠKI FILOZOF							SPOLNA DEVIACIJA	IRIDIJ
LITIJ		NIZOZ. JADR.				GRŠKA ČRKA DNEŠA		
HENRY JAMES		POLJSKI POLOTOK						
								MAJHNA KARTA
SESTAVIL: M. M.	ANTON PETJE	RAZBUJALEC	SKANDIJ ČRNOG. VLADAR	LOJZE SPACAL	NJORKA GORSKI REŠEV. ČOLN	TOVAR. GOSPOD. OPREME HRVAŠKO MESTO	REKA V AVSTRIJI	
PLJUČNI MESEČEK					DIKCIJA	SLAVOSPEVI	RADIJ 4. IN 3. VOKAL	
AMERIŠKI REŽISER					ZIMSKI MESEC OSEBNI ZAIWEK			
NENŠKI PISATELJ				IZMER-LJIVOST				
ZLOŽEN LES ZA KUHANJE OGLJA				DRŽAVA V AZIJI				
KOZLIČJA KOŽA			ŠPANSKI ČLEN	VRSTA OPICE OTOK V JADRANU			TITAN ŠPANSKI HUNAK	
OLIVER MLAKAR			KRSTE		ELDA VILER	TKANINA FRAN ALBREHT		
ŽIVIL. DELAVEC			MESTO V ANGLIJI		LIČJE PALME			
SRBSKO MOŠKO IME				SODOBNI PLES	MORSKA RIBA			

Rešitve križank in nagrajence iz decembrske in prve januarske številke bomo objavili v naslednji številki časopisa Snežnik.

PO SEDEMDESETIH LETIH SREČNO ZAKLJUČENA ČRNODOLSKA ZGODBA

1 V torek, 2. decembra 1997, je s težko pričakovanim sklepom ilirskobistriškega občinskega sveta bila vendarle popravljena krivica domačemu planinskemu društvu. Črnodolska koča s pripadajočo parcelo, ki so jo italijanske fašistične oblasti društvu zaplenile 8. oktobra 1927. leta, je bila tako znova po polnih sedmih desetletjih vrnjena nekdanjim lastnikom - domačim planincem. Planinskemu društvu bo zato jubilejno 90. leto ostalo v še lepšem spominu. Črnodolsko kočo uspešno ohranjajo domači taborniki.

Ilirskobistriški planinci so že ob ustanovitvi društva 12. avgusta 1907 med svoje sklepe zapisali, da želijo zgraditi planinsko koč na Snežniku. Tedanji lastnik snežniških gozdov princ Schoenburg-Waldenburg jim tega ni dovolil, izletnikom pa je celo omejeval dostop na Snežnik. Domači planinci, ki jih je tedaj vodil notar Miroslav Martinčič, so se za organizirane obiske Snežnika posluževali stare črnodolske koče, katere lastniki so bili gozdni upravičenci tega dela še nerazdeljenih gozdov. Ko pa so bili leta 1912 razdeljeni tudi gozdovi na področju Črnega dola, je planincem pretela nevarnost, da kočo odkupi kakšen tujec in jih prehit.

italijanske zasedbene oblasti pa so vse očitneje kazale svoje sovražne namene. Planinsko dejavnost so kmalu začeli vse bolj ovirati in le vprašanje časa je bilo, kdaj jo bodo prepovedale v celoti. Slovenski jezik je že bil prepovedan v javnih ustanovah in šolah, postopoma so zapirali slovenske prosvetne organizacije in društva, tudi športna.

Potem, ko so italijanske oblasti že pregnale iz Bistrice v Jugoslavijo kar tri društvene predsednike Miroslava Martinčiča, dr. Frana Kovča in Lojzeta Zajca ter tajnika Antona Kraigherja, je v začetku oktobra 1927 sledila tudi pisna prepoved društvene dejavnosti in zaplemba premoženja. Reško

Razpust podružnice Slovenskega planinskega društva v Bistrici.

S krajevnim dekretom prefeture z dne 8. oktobra je bila proglašena ukinitve podružnice Slovenskega planinskega društva iz Ljubljane (S.P.D.) v Bistrici.

Skladno z določilom tega dekreta sta se 16. oktobra napotila v Bistrico in Črni dol dr. Guido Lospinoso kot predstavnik Kraljeve kvesture na Reki in svetnik Giovanni Intihar kot zastopnik naše sekcije z nalogo, da prevzame v posest premoženje, do tedaj pripadajoče zgoraj omenjeni podružnici, ki je bilo dodeljeno v upravljanje naši sekciji in sicer: planinsko koč v Črnem dolu južno od Snežnika na koti 1000 s pripadajočim inventarjem kakor tudi kos zemljišča v izmeri cca. 2900 m².

Omenjena planinska koč, ki bo prihodnjo pomlad popolnoma obnovljena, bo posvečena spominu alpinistov Benevolu, Colacevichu in Walluschnigu, ki so se smrtno ponesrečili preteklo pomlad na M. Blancu.

(Oba dokumenta nam je iz italijanščine ljubeznivo prevedel g. Franc Poklar.)

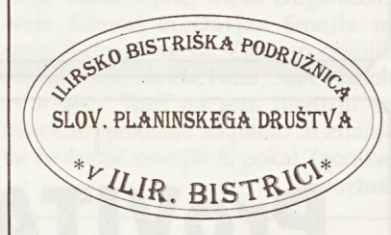
Do ponovne otvoritve črnodolske koče, sedaj italijanske, z imenom "Rifugio BENEVOLO-COLACEVICH-WALLUSCHNIG, Conca Nera m.

Črni dol, 22. julij 1984. Tako kot mnoge obletnice koče so domači planinci in taborniki družno proslavili tudi 70-letnico koče. Taborniki so za to priložnost tudi prekrili streho koče in obnovili znamenito letnico na strehi, ki jo je koč dobila ob svoji prvi otvoritvi.

Tudi močan naliv, ki je pospremil celotno prireditve, ni mogel sprati izrečenega lažnega hvalisanja novih gospodarjev.

Bistriški planinci so na Snežnik še vedno hodili skozi Črni dol, vendar so se koč praviloma izogibali. Pač pa so s planinskim cvetjem pomenljivo in redno krasili ruski grob v neposredni bližini koče in si s tem nakopavali nove zamere oblastnikov. Črnodolsko koč pa so še posebej pozimi pogosto obiskovali reški planinci-smučarji,

Žig "ilirskobistriške podružnice..." objaviti, če je dovolj prostora. Enako velja tudi za Karolinovo pesem

Račun

Podružnici Planinskega društva

III. Bistrici.

Za zgradbo koče "Črnem Dolu" na podlagi po-
godbe z dne 4. aprila 1914. v mestu K 900.-

Za naknadna dela:

So naročilu g. g. V. Pok in Dr. Kovča, ino,
trajne splaninjanje tal izdelavo istih, kakor
tudi zidno razdelavane v notranjih delih K 25

Zunanjsi obitje koče s deskami na tri strani " 15

Naprava klopi in stelars " 5

Obitje sobe s strešno lepenko in belenji " 30

po naročilu g. Martinčič " 3

Štebli za obitje koče in stelars, klop. " 3

skupaj K. 978

Račun tesarskega mojstra Antona Logarja iz Vrbovega za izdelavo črnodolske koče z dne 7. julija 1914. Tudi sicer hrani planinsko društvo vso dokumentacijo o gradnji in stroških te svoje prve planinske koče.

Na občnem zboru leta 1913 so še istega leta odkupili staro črnodolsko koč in 29 arov pripadajočega zemljišča za 500 kron. Žal pa je bila koč v izredno slabem stanju. Zato so jo v letu 1914 podrli in na njenem mestu postavili na betonskih temeljih novo (sedanjo) leseno koč v izmeri 8 x 5 m. Delo je opravil tesarski mojster Anton Logar iz Vrbovega. Znesek 1000 kron je presegel možnosti skromne planinske blaginje. Društvo se je zadržalo, na pomoč so prihiti številni domačini, prijatelji, 50 kron je položila tržaška hranilnica, bistriški dijaki pa so za koč namenili ves izkupiček od plesa, ki so ga organizirali v Bistrici. Še posebej se je pri gradnji koče požrtvovalno trudil društveni tajnik sodnik dr. Fran Kovča.

Z veliko slovesnostjo in ob množici številnih gostov je bila nova črnodolska koč odprta 5. junija 1914 kot "Vilharjeva koč". Odlično je služila planincem in izletnikom na Snežnik, dokler niso tudi naši kraji občutili posledice I. svetovne vojne. Črnodolsko koč so sredi vojne vihre zasedli avstrijski vojaki, ki so z ruskimi ujetniki sekali snežniške gozdove za vojne potrebe. Mnogi Rusi so tu ostali za vedno.

Po vojni so domači planinci koč znova popravili in usposobili. Nove

podružnico Italijanskega planinskega kluba (Club Alpino Italiano, sezione Fiume) so o tem obvestili z naslednjim dopisom:

Regia Prefettura di Fiume
Carnaro

Fiume, 8 ottobre 1927 V

Ill.mo Signor

Presidente del Club Alpino Italiano di Fiume.

Oggetto: Filiale di Bistrica della Società Alpina Slovena.

Con Decreto d'ordine ho dichiarato sciolta la Filiale, Sezione o Gruppo della Società Alpina di Lubiana, disponendo che i beni mobili ed immobili steno passati in amministrazione a codesta Sezione del Club Alpino Italiano.

Incaricato dell'esecuzione del Decreto è il Questore di Fiume, col quale la V. S. vorrà prendere i necessari accordi per le conseguenze che dovrebbero essere fatte dall'avv. Fortunato Mikuletič, dichiaratosi rappresentante della Società predetta.

Il Prefetto: F.to Vivorio.

V prevodu:

Kraljeva prefektura na Reki, Kvarner Reka, dne 8. oktobra 1927, V. (leto fašizma)

Prevzvišeni gospod predsednik Italijanskega planinskega kluba na Reki

Zadeva: Podružnica Slovenskega planinskega društva v Bistrici.

Z današnjim dekretom sem proglasil ukinitve (ilirskobistriške podružnice) Slovenskega planinskega društva iz Ljubljane in odredil, da se premično in nepremično premoženje izroči v upravljanje tukajšnji sekciji Italijanskega planinskega kluba.

Za izvedbo določil dekreta je zadolžen kvestor na Reki, s katerim se bo Vaše blagorodje dogovorilo za potrebne ukrepe v zvezi s prevzemom oziroma predajo, ki naj bi se izvršila s posredovanjem odvetnika Fortunata Mikuletiča, ki se je prijavil kot zastopnik imenovanega društva.

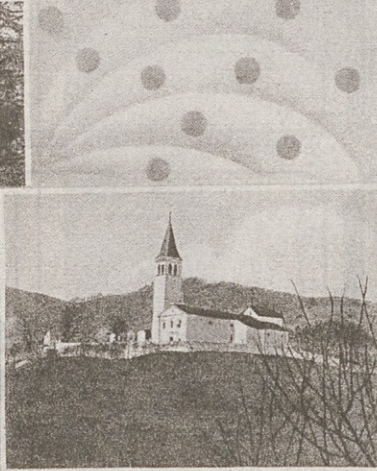
Prefekt: Vivorio, I.r.

Kako je bilo opravljeno še to zadnje, za bistriške planince tako žalostno dejanje, lahko beremo v časopisu reške planinske sekcije "Liburna" v letniku 1927.

pomembnih gostov. V številnih pozdravnih govorih pa ni bilo slišati niti besedice o pravih graditelji te naše prve slovenske planinske postojanke pod Snežnikom. Kolikšno sprenevanje!

SALUTI DA
VILLA DEL NEVOSO

Prvo črnodolsko razglednico je ob "otvoritvi" v letu 1930 izdala reška sekcija italijanskega planinskega društva, CAI, Sezione di Fiume. (Iz zbirke avtorja)

1060", kot je pisalo na novi napisni tabli, ki je nadomestila slovensko, je prišlo šele 14. septembra 1930 z velikim pompom in ob udeležbi

povezani v "Gruppo di Sciatori Monte Nevoso" (Smučarsko skupino Snežnik).

Konec druge vojne je črnodolska koč dočkala spet v žalostnem stanju. Bila je opustošena in osamljena. Kot "italijansko premoženje" je koč s parcelo po zakonu sedaj postala "splošno ljudsko premoženje" in bila dana v upravljanje Gozdnemu gospodarstvu Postojna. Ta status sta koč in parcela ob njej ohranili vse do današnjih dni. Obnovljeno planinsko društvo se je v letih po vojni odločilo, da za planinske potrebe usposobi ostanke italijanskih vojaških objektov na Sviščakih in Snežniku, ki so bili za planinstvo primernejši. Za vrnitev planinske imovine v Črnem dolu pa v teh letih tudi ni bilo zakonske osnove.

V začetku sedemdesetih let so samotno črnodolsko koč prevzeli domači taborniki in ji vdahnili bogato življenje. Kar nekajkrat so jo temeljito obnovili in v njej in ob njej razvili številne taborniške dejavnosti. Črnodolska koč pa prav po zaslugi domačih marljivih tabornikov živi dalje in jim bo gotovo še naprej nudila toplo zavetje in streho. Prav pa je, da je koč znova dobila svojega starega lastnika, kateremu je bila pred tolikimi desetletji na silo odvzeta.

Vojko Čeligoj

Drago Karolin:

OB SEDEMDESETLETNICI ČRNODOLSKE KOČE

Ko razpočijo spomladi
bledo rožnati žafrani,
pojdem tja gor v tihe loze,
tja na črnodolske jase.

Tam sameva stara koč,
sedemdeset let že daje
skromno streho mladim, starim,
usem prijateljem narave.

Ko o kresu se odprejo
njena okenca in vrata,
takrat se zbudi iz spanja
kot Trnuljčica iz pravlje.

Mladi rod ob njej se zbira,
taborni si ogenj užiga,
ob njem raja in uživa
svoja zlata, mlada leta.

Takrat ji zasije sonce,
tisto sonce, ki sijalo
je slovenskim narodnjakom,
ko so zidali jo nekdanj

kot planinsko postojanko,
znano Vilharjevo koč
iz ljubezni do teh krajev
in do ljubega S n e ž n i k a.

**Občina
Ilirska Bistrica**

PAPIRNICA
LineaArt

6250 Il. Bistrica
ROZMANOVA 2, 067/42-071

ekaART
grafična dejavnost d.o.o.
Tomšičeva 2, Ilirska Bistrica

TRGOVINA ANA

GREGORČIČEVA 2,
ILIRSKA BISTRICA - DOM NA VIDMU
TEL.: 067/42-239

40%

**POSEZONSKO
ZNIŽANJE CEN**

ODPRTO:
9⁰⁰ - 12⁰⁰ in 15⁰⁰ - 19⁰⁰
SOBOTA: 8⁰⁰ - 13⁰⁰

Plama-pur

Suma inženiring d.o.o.
Bazoviška 18, 6250 Ilirska Bistrica
telefon: 067/41-504, telefax: 067/81-042

ProVITA®

Inženiring d.o.o.
6250 Ilirska Bistrica
Vilharjeva 27
tel. 067/41-820

KSP
ILIRSKA BISTRICA
Prešernova 7

TOKIS

Vojkov drevored 14, 6250 Ilirska Bistrica

Najem in prodaja prostorov za:

- proizvodnjo
- skladiščenje
- in pisarne

Informacije: tel. 067/81-188

**PETROL
TRANSPORT**

**FIZIOTERAPIJA
IN TRGOVINA**

Rozmanova ul. 1
6250 Ilirska Bistrica
tel./fax: 067/41-156

- zelena zdravila
- čaji in čajne mešanice
- ortopedski pripomočki
- ortopedski vzglavniki
- medicinska kozmetika
- preventivne in terapevtske kompresijske nogavice
- obvezilni program
- Chicco program za otroke in otroška hrana

Zavarovanim osebam izdajamo tehnične pripomočke na naročilnice (recepte).

**Gozdno
Gospodarstvo
Postojna**

**primorje
ajdovščina**

ENOTA BISTRICA IL. BISTRICA

CENJENIM STRANKAM NUDIMO:

- vse vrste gradbenih storitev, asfaltiranje, montažne hale,
- prodajamo vse vrste betonov, pesek, mivko in vse vrste betonskih izdelkov,
- izposojamo gradbene odre in opažni material.

IRBIS

IRBIS d.o.o.
KOSEZE 32C
6250 ILIRSKA BISTRICA
TEL/FAX: +386 (0)67/41-082

... VSE ZA ČISTEJŠE OKOLJE

Poleg proizvodnje čistilnih sredstev in oskrbe z artikli za osebno in splošno higieno nudimo usluge čiščenja vseh vrst talnih oblog

URNIK

VSAK DAN 7 - 14

PRVA SOBOTA V MESECU 8 - 12

PURPLA TEX

d.o.o.

Gradišče 51
6243 OBROV

PE PODGRAD

Podgrad 110

6244 PODGRAD

Telefon: 067/85-031, 85-210

CENIK OGLASOV

1. cela stran	28 x 35 cm	90.000 SIT
2. polovica strani	28 x 17 cm	45.000 SIT
3. četrtina strani	14 x 17 cm	22.500 SIT
4. osmina strani	14 x 8,5 cm	11.250 SIT
5. šestnajstina strani	6,5 x 8,5 cm	5.700 SIT

Cena dvobarvnih oglasov na prvi in zadnji strani je višja za 30%.
Za večkratno oglaševanje znižamo ceno po dogovoru.

Pokličite: "GA commerce",
Bazoviška 40, 6250 Ilirska Bistrica,
tel.: 067/81-297, fax: 067/41-124

**Z dihanjem
do zdravja in sreče**

uvodna predstavitev bo
v sredo, 28. januarja 1998
na šoli "A. Žnideršiča" ob 19. uri
Društvo umetnosti življenja

Snežnik

UREDNIŠTVO

6250 Ilirska Bistrica, Bazoviška 40

NAROČILNICA

ime

priimek

se naročam na časopis SNEŽNIK.
Prosim, da mi ga pošiljate na naslov:

V _____, dne _____

podpis: _____

NOGOMET

MLADI BISTRIŠKI NOGOMETAŠI SKUPNO Z NK TABOR SEŽANA V ITALIJI

Takoj po novoletnih praznikih se v Italiji odvijal mednarodni nogometni turnir - 2. MEMORIAL FLAVIO FRONTALI. Gre za turnir mladostnikov, katerega generalni pokrovitelj je CASINO LIPICA - PORTOROŽ.

Na turnir se je prijavilo deset ekip z štirih držav: Italije, Hrvaške, Avstrije in Slovenije. Da je to zelo kvaliteten turnir, nam pove že dejstvo, da so na njem sodelovale ekipe: A. C. MILAN, PADOVA CALCIO, S. V. SPITAL, VILLACHER S. V., NK KOPER in druge. Sežansko tehnično vodstvo je prijavilo svoje ekipe in zaprosilo za pomoč

člane nogometne šole ŠD "BISTRIC". Tako se je pet izbranih fantov, ki igrajo za bistriške selekcije mlajših dečkov, dobro vključilo med sežanske sovrstnike. Skupaj so delovali kot močna, homogena in uigrana ekipa. Z veliko odgovornostjo in resnostjo je sežansko-bistriška ekipa odigrala vse tekme na turnirju. Premagal jih je le zmagovalček turnirja, ekipa PADOVA CALCIO. Čeprav so premagali slovito moštvo A.C. MILAN, so bili uvrščeni "šele" na tretje mesto, saj so imeli slabšo razliko v zadetkih. Z nekoliko športne sreče bi ekipa zasedla celo drugo mesto. Pohvaliti velja celotno ekipo sežansko-bistriških nogometašev. bistriški fantje pa so odigrali pretežni del iger in tako veliko pripomogli h končnemu uspehu. Posebno priznanje sta dobila dva bistriška nogometaša: **Uroš Jenko** - priznanje za najboljšega golmana turnirja in **Klemen Čeligoj** - priznanje za najboljšega obrambnega igralca NK TABOR Sežana. Čestitamo! K celotnemu uspehu so pripomogli tudi starši, ker so poskrbeli za prevoz fantov in jih vzpodbujali na tekmah. Hvala!

Končni vrstni red: 1. PADOVA CALCIO, 2. A. C. MILAN, 3. NK TABOR, 4. NK KOPER...

Marijan Čeligoj

Peterica Bistričanov: Klemen Čeligoj, Jernej Čeligoj, Uroš Jenko, Joško Štemberger in Doša Lazarevič.

Novoletni turnir Prijateljstva v malem nogometu SEŽANA PREPRIČLJIVO PRVA

Po dolgoletnem premoru se je na pobudo nogometnih delavcev iz Sežane, Košane in Ilirske Bistrice organiziral turnir v malem nogometu pod imenom Turnir prijateljstva, na katerem so sodelovale mlajše selekcije - cicibani.

Turnirja v športni dvorani OŠ Antona Žnidersiša v Ilirski Bistrici so se udeležili: dve ekipi iz Sežane, ena iz Košane in dve iz Ilirske Bistrice. Za organizacijo je popolnoma zaslužen bistriški športni delavec in trener v NK Ilirska Bistrica **Vojko Kalc**. Enodnevna nogometna manifestacija je v celoti uspela in njen cilj - druženje in sklepanje novih prijateljstev - je bil izpolnjen. Ob koncu turnirja so vodstva ekip javno pohvalila organizatorja in njegovega pomočnika **Borisa Galekovića**. Dogovorili so se, da naj bi takšna vrsta turnirja postala tradicionalna, turnir pa vsako leto v drugem kraju.

Čeprav na turnirju prijateljstva niso bili pomembni rezultati (bolj pomembno je bilo, da je več kot 60 cicibanov uživalo v nogometni igri), jih vseeno preglejmo:

Ilirska Bistrica II : Sežana II 0 : 3
Ilirska Bistrica I : Sežana I 0 : 4
Sežana II : Sežana I 4 : 1
Košana : Ilirska Bistrica I 0 : 0
Sežana I : Košana 6 : 0
Ilirska Bistrica I : Sežana II 1 : 4
Košana : Ilirska Bistrica I 0 : 5
Ilirska Bistrica II : Sežana I 1 : 3
Ilirska Bistrica I : Ilirska Bistrica II 8 : 1
Sežana II : Košana 8 : 0.

Prvo mesto z 12. točkami je zasedla ekipa Sežane II pred Sežano I z 9. in Ilirsko Bistrico I s 6. točkami.

Tekst in slika: Petar Nikolić

Ali je tudi to mogoče? V OŠ Antona Žnidersiša je bilo občinsko šolsko prvenstvo v malem nogometu. Med tekmo za tretje mesto so igralci OŠ Podgora zgrešili penal in se tako poslovili od dobre uvrstitve. Eden od igralcev iz Podgore se z rokami na glavi upravičeno čudi, ali je kaj takega sploh mogoče.

REKREACIJA

RAZPIS ŠPORTNIH TEKMOVANJ TURNIR V ODBOJKI ZA ŽENSKE

Športna zveza in Odbojarski klub Ilirska Bistrica organizirata odbojarski turnir, ki bo predvidoma v soboto, 31. januarja 1998, od 10. ure dalje v telovadnici OŠ R. Ukoviča v Podgradu.

Organizatorji predvidevajo tekmovalce za šest ali osem ekip. V tem primeru igra vsaka ekipa tri tekme za razvrstitev (odvisno od sistema). Vsaka tekma se igra na dva dobljena niza. Vsak niz traja 10 minut - po tem času zmaga ekipa, ki ima najmanj dve točki prednosti. Če je izid v nizih 1 : 1 se tretji niz igra tiebreak - vsaka plačila ekipe je točka za nasprotno. Ekipa prijavi najmanj šest in največ dvanajst igralk. Vsaka lahko nastopi samo v eni ekipi. Organizator zagotovi dvorano oz. igrišče, sodnike in zapisnik, žoge za igro in priznanja. Vse ekipe prejmejo diplome, najboljša tri pa še pokale. Tekmovalke nastopajo na lastno odgovornost in v športni opremljeni.

Prijavnina je 5000 SIT na ekipo in se nakaže na ŽR Športne zveze Ilirska Bistrica 52210-678-80459 (za turnir v odbojki - ženske). Rok plačila prijavnine in prijava ekip je do petka, 23. januarja 1998. Informacije: ŠZ Ilirska Bistrica telefon in fax 067/81 177 ali 81 250.

ZIMSKA LIGA V KOŠARKI - MOŠKI

Športna zveza Ilirska Bistrica bo organizirala rekreativno tekmovalno v februarju in marcu. Liga bo organizirana za eno ali dvokrožno tekmovalno. Tekme bodo organizirane v telovadnici OŠ R. Ukoviča v Podgradu ali v športni dvorani v Ilirski Bistrici, če se dogovorimo za termine in ugodno ceno uporabe.

Konkretnost določila za tekmovalce sprejme organizator na podlagi števila prijavljenih ekip in dogovora s predstavniki ekip. Sestanek bo organiziran v četrtek, 29. januarja 1998, ob 17. uri v prostorih Breza d.o.o. ali Šport bara, Bazoviška 4 v Ilirski Bistrici.

Prijavnina in rok plačilase določita na sestanku glede na sistem in kraj igranja. Osnova za izračun je cca. 5000 oz. 6000 SIT na uro (tekmo). Vsaka ekipa krije polovico stroškov za tekmo. Informacije: ŠZ Ilirska Bistrica, telefon in fax 067/81 117 ali 81 250.

Z.D.

KOŠARKA

DRUGI PORAZ PLAME-PUR

V drugem delu tekmovalja v 3. SKL-zahod-1 se košarkarjem Plame-pur načrti niso uresničili pričakovani načrti. Po porazu v desetem kolu so v soboto, 3.1.1998, na gostovanju v Tolminu doživeli še en hud poraz, ki jih je uvrstil na drugem mestu lestvice. Ker so Postojna ml. tekmovalje v tretji ligi odpovedali, so košarkarji kluba Koper ml. dobili tekmo brez boja (20:0). Ostali rezultati so:

Salonit : Prestranek 74:96 (29:49)
Vipava : Mean machine 66:61 (34:31)
Tolmin : Plama-pur 81:58 (41:34).

Lestvica

Koper ml. 11 10 1 1021:693 21
Plama-pur 11 9 2 834:731 20
Tolmin 11 8 3 838:737 19
Vipava 11 7 4 773:716 18
Prestranek 11 5 6 825:845 16
Mean machine 10 5 5 719:732 15
Hrašče 11 3 8 715:780 14
Salonit 12 1 11 746:1031 13
Postojna ml. 12 2 10 482:688 8

P. Nikolić

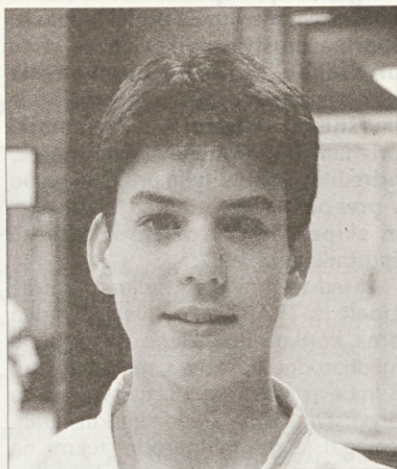
KARATE

VELIKI USPEHI NAŠIH KARATEISTOV

Karate klub Samurai iz Ilirske Bistrice je po organizaciji in rezultatih med najuspešnejšimi klubi v Sloveniji. Karateisti so pod vodstvom **Stojana Šestana** na presenečenje vseh pa tudi njih samih v letu 1997 dosegli zavidljive rezultate na raznih turnirjih doma in v tujini. Z raznih turnirjev so **Kablar, Hrabar...** pri moških ter **Muhova** in **Šajnova** pri ženskah dobili veliko število medalj in priznanj. Po napornem delu v matičnem klubu sta si obe izborili tudi mesto v državni reprezentanci Slovenije.

Nedavno so Bistričani s slovensko reprezentanco sodelovali na velikem mednarodnem **Grand Prix karate turnirju**. **Kablar** in **Hrabar** se nista uspela uvrstiti v finale (v svojih kategorijah sta pokazala kvaliteten karate). **Špela Muha** je zasedla peto mesto. Na turnirju je sodelovalo 975 tekmovalcev iz desetih držav. Slovenska reprezentanca je v močni in dobri konkurenci zasedla šesto mesto.

Konec preteklega leta so člani kluba Samurai sodelovali na 8. pokalu **Zgonika v Italiji**. Med 231 tekmovalci iz Italije, Hrvaške, Avstrije in Slovenije so **Ivan Čekada, Tine Maljevac, Anja Čekada, Alen Trojar, Anita Senkinc** in

Mladen Kablar

Foto: P. Nikolić

Matjaž Matko v svojih kategorijah osvojili tretja mesta in priznanja organizatorjev. **Domen Hrabar, Marko Žele, Sandi Ujčić, Meta Dogandžić, Nejc Glavaš** in **Darjan Smajla** so osvojili druga mesta. Zlato so osvojili **Majkič, Urh, Surina, Fatur, Šajn, Nadoh** in **Muha**. Tudi na tem turnirju so Bistričani pokazali kvaliteto in znanje ter že četrto osvojili 8. pokal Zgonika. Športnik

Ilirska Bistrica - Karateisti karate kluba **Samurai** so na tekmovalnih v preteklem letu dosegli vrhunske rezultate. Med uspehe štejemo tudi rezultate z mednarodnega karate turnirja v Murski Soboti, kjer sta **Marjanca Šajn** in **Špela Muha** sodelovali v okviru slovenske reprezentance. Marjanca Šajn je v kategoriji bojev v izredno močni konkurenci dosegla 2. mesto. Njena kolegica iz reprezentance Špela Muha to pot ni imela sreče in se je morala zadovoljiti s 4. mestom v bojih. Ob tej priliki je **Karate zveza Slovenije** najboljšim tekmovalcem šestih kategorij podelila pokale in priznanja. Bistričanka Špela Muha je dobila priznanje kot druga najboljša tekmovalka v bojih in katah za leto 1997; kar je izredno velik uspeh, če vemo, da je osvojeno v močni konkurenci 68 slovenskih karate klubov. Uspeh Špele je tudi uspeh karate kluba Samurai in v ponos Bistrici ter bistriškemu športu.

NOGOMET

MILOŠ HRSTIĆ V BISTRICI

Ljubiteljem nogometa ilirsko-bistriške občine (in ne samo njim) je ostal v lepem spominu nekoč slavni as reškega prvoligaša in trener bistriškega tretjeligaša **Miloš Hrstić**, ki je ob vrnitvi iz Emiratov obiskal tudi prijatelje v Bistrici. V mestu pod Drago se je zadržal na kratko. Zanimalo ga je stanje v NK Ilirska Bistrica in uvrstitve v tretji ligi. Za vse, ki jih nogomet zanima, lahko dodamo, da je v bistriškem nogometu pustil globoko sled, ki je še dandanes vidna v igri bistriških nogometašev. V kratkem pogovoru s Hrstićem smo izvedeli, da bo svojo kariero nogometnega trenerja po Emiratih nadaljeval v Deželi vzhajajočega sonca, mogoče pa tudi v enem izmed prvoligaških klubov Hrvaške.

Športnik

ALI SE JIM BODO ŽELJE IZPOLNILE?

V ilirskobistriški občini med ljubitelji športa prevladuje želja, da bi se v različne športne zvrsti vključilo čimveč mladine. To je razvidno tudi iz dela **športne zveze Ilirska Bistrica**, ki je v preteklem letu uspela oživiti občinsko ligo v malem nogometu, mlade je navdušila za odbojko na pesku, nedavno pa se je porodila tudi ideja, da se v Bistrici s pomočjo zainteresiranih deklet ustanovi **ženski nogometni klub**. Mladi bistriški nogometaš **Andrej Frank** je zbral ekipo deklet, ki se že udeležuje raznih turnirjev po Sloveniji. Medtem ko dekleta igrajo, pa na športni zvezi resno razmišljajo, da bodo, v kolikor bo med dekleti dovolj zanimanja, ustanovili klub, ki se bo udeleževal ligaških tekmovalj.

Športnik

ŠPORTNIK LETA 1997 KANDIDATI ZA PRIZNANJA

Športna zveza skupaj z društvi pripravlja tradicionalno prireditev z razglasitvijo športnikov leta v občinskem merilu. Za preteklo leto so športna društva oblikovala že vrsto predlogov, ki jih bo obravnavala komisija za priznanja ter jih predlagala izvršnemu odboru SZ. Prejemniki priznanj bodo imenovani ta mesec, prireditve s podelitvijo priznanj pa bo v prvi polovici februarja. Tekmovalci in ekipe, ki so v ožjem izboru za športnika leta 1997:

Med tekmovalci je tokrat **Andraž Lipolt** iz TRAP kluba Ilirska Bistrica brez konkurence glede na odlične mednarodne dosežke v minulem letu: 8. na evropskem in 13. na svetovnem prvenstvu, 3. na sredozemskih igrah. Zmagal je na mednarodni tekmi na Slovaškem. Ponovno je postal državni prvak. Omenimo lahko še **Gorazda Siemenska**, drugega na mladinskem DP in kategoriziranega športnika iz TRAP kluba.

Med športnicami je letos konkurenca pestrejša vsaj v vrhu, saj imata odlične rezultate ztako **Dolores Čekada** kot **Maja Štefančič** iz Lokostrelskega kluba Ilirska Bistrica. Dolores se lahko pohvali z reprezentančnimi nastopi na evropskem prvenstvu, svetovnih igrah in zmagi na pokalu Alpe-Adria. Prva mesta je dosegla na DP v arrowheadu, forest ruond in 900 krogov, vse z golim lokom. V tej disciplini je na skupnem drugem mestu med članicami v slovenskem pokalu minulega leta. Maja Štefančič je kot mlada reprezentantka dosegla 8. mesto na mladinskem EP v

posamični konkurenci ter 1. mesto z mlado slovensko ekipo deklet s compound lokom. V slovenskem merilu je že kot osnovnošolka osvojila 1. mesto na DP 900 krogov za kadetinje in absolutni konkurenci članic celo 3. mesto. Lokostrelkam sledita dve karateistki. **Marjanca Šajn** se lahko pohvali z 2. mestom v bojih na mladinskem DP in 6. mestom na članskem DP v katah. 2. mesto si je v reprezentančnih vrstah priborila na mednarodnem turnirju v Murski Soboti. Še več dobrih uvrstitev prinaša z drugih turnirjev. Enako velja za **Špelo Muha**, ki ima 1. mesto v bojih in 2. mesto v katah z DP starejših deklic, 2. mesto v bojih in 3. v katah z mladinskega DP. Za reprezentanco pa 3. in 4. mesto iz Mursek Sobote in 5. mesto s 3. odprtega prvenstva Bavarske.

Lokostrelci so dostavili predloge za tričlansko ekipo žensk (**Čekada, Šuštar, Valenčič**) v disciplini goli lok za osvojevo 1. mesto na DP in državni rekord. Lokostrelski klub Ilirska Bistrica je osvojil 1. mesto v skupnem seštevku Slovenskega pokala za leto 1997. **Balinarski klub TIB Terminal** iz Kuteževega je že drugič zapored dosegel 3. mesto v super ligi in ga tudi potrdil v playoffu. Karateisti predlagajo mladinsko tričlansko ekipo **Karate kluba Samurai v katah - Derajič, Kablar, Tijan** za 3. mesto na mladinskem DP ter 2. mesto v članski konkurenci. V tej konkurenci že vsa leta manjkajo pravi ekipni športi v igrah z žogo, kjer naši klubi ne zmorejo poseči v slovenski vrh.

Z. D.

LOKOSTRELSTVO

SLOVENSKI POKAL KONČNO V ROKAH BISTRIŠKIH LOKOSTRELCEV

Po triletnih prizadevanjih smo si končno priborili tako želeno lovoriko. 13. decembra 1997 je bila v Postojni svečana podelitev priznanj in pokalov najuspešnejšim posameznikom in razglasitev kluba, ki je osvojil slovenski pokal za leto 1997.

Najprej so podelili značke svetovne lokostrelske zveze (FITA) za dosežene rezultate v disciplini FITA in ARROWHEAD, ki jih je prejelo kar dvanajst naših lokostrelcev. Sledila je razglasitev zmagovalcev po posameznih kategorijah za Slovenski pokal za leto 1997:

- deklice goli lok - trojna bistrška zmagala:

- 1. mesto - Vanja ŠTEMBERGAR
- 2. mesto - Nina ROLIH
- 3. mesto - Sara ŠUŠTAR

- dečki goli lok:

- 1. mesto - Tomaž ROJC
- 3. mesto - Jan ŠUŠTAR

- deklice olimpijski lok:

- 3. mesto - Sanja ŠTEMBERGAR

- dečki olimpijski lok:

- 1. mesto - Boštjan KALUŽA
- 3. mesto - Robert JAKSETIČ

- kadetinje goli lok:

- 1. mesto - Urška HRVATIN

- kadetinje olimpijski lok:

- 1. mesto - Dunja ŠTEMBERGAR

- kadeti compound:

- 2. mesto - Aljaž SIMONIČ

- članice goli lok:

- 2. mesto - Dolores ČEKADA

- člani goli lok:

- 2. mesto - Jadran ČEKADA

- veterani goli lok:

- 1. mesto - Lado ČELIGOJ

- veterani compound:

- 2. mesto - Vojko ŠTEMBERGAR

Skupno smo z veliko prednostjo (preko 200 točk) premagali drugouvršeni klub MINS Postojna in kar za 800 točk tretjevršeni LK Ankan.

To je največje priznanje za uspešno delo ob 5. obletnici ustanovitve lokostrelskega kluba Ilirska Bistrica in hkrati obveza za uspešno delo z mladimi, ki tvorijo steber tekmovalcev našega kluba.

Vse, ki jih zanima ta šport, vabimo na ogled mladinskega državnega dvoranskega prvenstva, ki bo v soboto, 7.2.1998, v šprtni dvorani OŠ Antona Žnidaršiča, ko pričakujemo kar nekaj državnih prvakov.

Vse v zlato!

Poljubov, petard in šampanjca je bilo dovolj

SLIVESTROVANJE

V zadovoljstvo vseh prisotnih je bilo na mestnem trgu v Ilirski Bistrici uspešno organizirano prvo množično silvestrovanje. Konec starega leta in prihod novega je pričakalo okrog sto ljudi, največ je bilo mladine. Organizator, **Turistično društvo**, je poskrbel za prijetno počutje. Čeprav so bile novoletne cene pijače precej zasoljene, so si starejši in mlajši kljub temu nazdravili. Na trgu se je proslavljanje začelo že nekaj po 21. uri in doseglo vrhunec točno opolnoči, ko so se za trenutek ugasnile luči, ko se je točil šampanjec in so se delili poljubi. Na koncu pa se je na presenečenje vseh prisotnih pojavil na odru župan Bistrice **Stane Prosen** v spremstvu soproge in članov turističnega društva, ki je tako izpolnil svojo obljubo, da bo del najdaljše noči v letu preživel v krogu svojih občanov. Njegov prihod so navzoči pozdravili z bučnim aplavzom. Vsem je zaželel srečno, zdravo in uspešno novo leto 1998. Po polnoči se je množica na trgu pridružila še veliko ljudi, ki so polnoč dočakali v krogu svojih družin. Slavje se je nadaljevalo do jutranjih ur. Na srečo ni bilo nikakršnih izgrediv, ki bi ovirali zabavo.

Tekst in slike: Petar Nikolič

Prvega novoletnega plesa so se veselili tudi najmlajši.

Prvo novoletno noč na Placu je pričakal tudi štirinožec "Lesi".

Točno opolnoči: govor in novoletna zdravica. Stane Prosen - župan ilirskobistrske občine s soprogo Milko v družbi z organizatorji silvestrovanja. (Slika: E. Maraž)

Teo Šircelj - občinski svetnik je med prvimi čestital someščanom.

V novem letu morda tudi nova ljubezen.

Steklenica kvalitetne kapljice za dobro družbo.